Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 354 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 20 ianuarie 1956

Despre convocarea Comitetului politic consultativ, instituit în conformitate cu Tratatul de la Varșovia

In conformitate cu Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat la Varșovia, la 14 mai 1955, între Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Romînă, Republica Populară Ungară, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, a fost creat un Comitet politic consultativ.

Intre statele participante la sus menționatul tratat s-a realizat un acord cu privire la convocarea unei ședințe a Comitetului politic consultativ, la Praga, în ziua de 27 ianuarie 1956, în scopul examinării problemelor și măsurilor comune, care decurg din Tratatul de la Varșovia.

Pentru ridicarea nivelului științific al învățământului

Dezbătînd documentele celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, oamenii muncii din școli s-au oprit cu deosebire asupra uneia dintre sarcinile cele mai însemnate pe care le trasează aceste documente învățămîntului — întărirea conținutului științific al instruirii și educării tinerelor generații, legarea cunoștințelor de practică, de construcția socialistă.

In anii puterii populare, ca urmare a îndrumării sale de către partid, învățămîntul nostru a obținut rezultate din ce în ce mai bune. Cadrele didactice au desfășurat o muncă stăruitoare pentru înarmarea tineretului cu cunoștințe științifice, pentru educarea lui în spiritul comunismului. In această privință a avut o mare însemnătate începutul de valorificare critică a experienței noastre din trecut, folosirea experienței școlii și pedagogiei sovietice. Școlile și instituțiile de învățămînt superior au dat patriei un număr mare de tineri absolvenți înarmați cu cunoștințe temeinice, care fac față cu succes sarcinilor producției.

Cu toate aceste însemnate realizări, în conținutul învățămîntului nostru există încă o serie de lipsuri. Se resimte îndeosebi slaba pregătire a tineretului în domeniul științelor matematice, al științelor fizico-chimice, al științelor naturale, care au o deosebită importanță în construirea socialismului. Destul de schematic se predau în multe școli științele sociale și istoria. In învățămîntul superior, predarea unor discipline ca fizica, chimia, tehnologia nu se face ținîndu-se seama de cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, iar în unele cursuri se mai întîlnesc orientări greșite, confuzii. In predarea științelor sociale în universități și în institutele de învățămînt superior se manifestă încă mult dogmatism. Este încă slabă legătura școlilor cu viața, cu problemele concrete ale producției.

Aceste lipsuri au fost determinate, în mare măsură, de calitatea încă scăzută a unor programe și manuale, de neconcordanța care există între ele. La unele deficiențe în predare a dus faptul că programele școlii de cultură generală au fost construite pe baza principiului liniar. Manualele de fizică, de chimie, de biologie sînt încă insuficient legate de problemele construirii socialismului în țara noastră. Adeseori forma expunerii materialului din manuale este greoaie, pe alocuri chiar confuză, cum se întîmplă în manualele de aritmetică pentru clasele V—VII, în manualul de anatomie și fiziologie a omului pentru clasa a VIII-a, în manualul „Bazele darvinismului" pentru clasa a IX-a etc. Este inadmisibil faptul că mai există discipline la care, pentru anumite clase, nu s-au elaborat încă manuale.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri, Ministerul Învățămîntului studiază problema elaborării unor planuri și programe de învățămînt stabile și întocmirea unor manuale noi, de calitate superioară.

Îmbunătățirea conținutului științific al muncii instructiv-educative este strîns legată de crearea condițiilor pentru politehnizarea învățămîntului de cultură generală. Aceasta cere includerea în programele de învățămînt pentru clasele V—X a lucrărilor practice în atelierele școlare și pe terenurile de experiență, înzestrarea școlilor cu aparatele și uneltele necesare în vederea înarmării elevilor cu deprinderi practice, strîngerea legăturilor școlii cu întreprinderile industriale și cu unitățile socialiste din agricultură, pregătirea cadrelor didactice inseși în ceea ce privește realizarea sarcinilor politehnizării învățămîntului.

O mare atenție trebuie să se acorde ridicării nivelului muncii de control și îndrumare a învățămîntului. In prezent, îndrumarea activității școlilor se realizează încă prea puțin prin îndrumarea concretă și competentă a procesului de învățămînt de către corpul de control al ministerului și al secțiilor de învățămînt de la sfaturile populare și se folosesc prea mult formele birocratice, cum sînt circulările, ordinele etc.

Un rol deosebit de însemnat în acțiunea de ridicare a nivelului învățămîntului revine institutelor de perfecționare a cadrelor didactice. Aceste institute au adus o contribuție importantă la ridicarea nivelului pregătirii științifice și pedagogice a învățătorilor și profesorilor. Cu toate acestea, în activitatea lor mai există o serie de lipsuri însemnate. Recrutarea cadrelor didactice pentru cursurile de perfecționare s-a făcut pînă acum de multe ori la întîmplare. In programele cursurilor centrale și regionale s-a acordat insuficientă atenție înarmării cadrelor didactice în ceea ce privește strîngerea legăturilor predării cu practica, cu activitatea în producție, iar pregătirea în domeniul științelor sociale încă nu se face la un nivel corespunzător cerințelor. In vederea înlăturării acestor lipsuri este necesar ca institutele de perfecționare, sprijinite de secțiile de învățămînt, să-i recruteze în mod organizat cursanții, pe baza unui plan științific întocmit și ținînd seama de ansamblul problemelor învățămîntului. Trebuie ridicat nivelul lecțiilor ținute la cursuri. Este necesar să se organizeze cursuri speciale pentru pregătirea cadrelor care vor conduce orele de activități practice în școlile de 7 ani și medii, asigurîndu-se pregătirea și perfecționarea lor în ceea ce privește munca în laboratoare și ateliere.

La ridicarea nivelului științific al învățămîntului în școlile de cultură generală trebuie să aducă o contribuție mult mai însemnată decît pînă acum Institutul de științe pedagogice de pe lîngă Ministerul Învățămîntului. Cu toate realizările obținute în activitatea sa, Institutul de științe pedagogice n-a acordat suficientă atenție problemelor practice ale muncii în școală și n-a pătruns în conținutul problemelor de bază ale învățămîntului. Masa mare a cadrelor didactice n-a fost antrenată în analiza științifică a metodelor de predare, iar experiența celor mai buni pedagogi nu este suficient cunoscută și valorificată. Este necesar ca Institutul de științe pedagogice să stringă legăturile sale cu practica școlilor, să studieze și să generalizeze experiența lor înaintată. O mare însemnătate are elaborarea unor îndrumări metodice pentru predarea unor obiecte cum sînt Constituția R.P.R., istoria și geografia patriei, precum și pentru predarea matematicii, fizicii, chimiei, biologiei. Institutul trebuie să antreneze cît mai larg masa cadrelor didactice în activitatea de cercetare științifică, să stimuleze inițiativa lor creatoare, folosind mai intens, în acest scop, „lecturile pedagogice", munca cercurilor și a cabinetelor pedagogice. Actuala sesiune științifică a institutului, care se desfășoară zilele acestea, va însemna, desigur, un pas înainte în munca lui.

Pregătirea cadrelor de muncitori calificați și de tehnicieni necesari tuturor ramurilor economiei naționale pune cu toată tăria în fața învățămîntului nostru sarcina întăririi conținutului științific al învățămîntului în școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri. Pînă în prezent, Ministerul Învățămîntului n-a supus unei analize atente și cuprinzătoare planurile și programele de învățămînt întocmite de ministerele și organizațiile centrale de care depind aceste școli. A lipsit, de asemenea, o legătură strînsă între Ministerul Învățămîntului, maiștrii din școli și specialiștii din producție, a căror experiență putea fi valorificată în vederea unei juste orientări a pregătirii viitoarelor cadre de muncitori calificați și a viitoarelor cadre tehnice medii. Este neapărat necesar ca aceste lipsuri să fie grabnic înlăturate. Trebuie să se asigure îmbunătățirea predării obiectelor de cultură generală și să se întărească munca de educație politică a elevilor. In acest scop este necesară îmbunătățirea calității programelor de educație politică și ridicarea nivelului predării disciplinelor ideologice. Trebuie să se asigure, de asemenea, organizarea de cursuri de îndrumare pentru cadrele din învățămîntul profesional și tehnic.

Sarcini de mare însemnătate revin învățămîntului nostru superior, care are datoria să pregătească specialiști și cadre științifice pentru toate domeniile economiei și culturii noastre. Ridicarea nivelului științific al muncii în învățămîntul superior impune elaborarea de planuri și programe de învățămînt stabile, asigurîndu-se îndeosebi dezvoltarea studiului metodelor tehnice cele mai moderne din domeniul industriei petrolifere, energiei electrice, siderurgiei, industriei construcțiilor de mașini și industriei chimice.

Este necesar să se îmbunătățească munca de pregătire a cadrelor științifice prin sistemul aspiranturii, să se dezvolte munca de cercetare științifică a cadrelor didactice, asigurîndu-se legarea ei mai strînsă de nevoile producției socialiste.

In cursul dezbaterii documentelor Congresului, multe cadre didactice au subliniat că prima cale pentru ridicarea nivelului științific al muncii instructiv-educative o constituie îmbunătățirea calității lecțiilor, a prelegerilor. Cadrele didactice, chemate să educe constructori ai socialismului, pe lîngă pregătirea teoretică de specialitate, trebuie să cunoască știința marxist-leninistă și sînt datoare să demaște în mod sistematic, în procesul predării, teoriile antiștiințifice, reacționare, să formeze la elevi și la studenți concepția materialist-dialectică despre natură și societate și despre legile lor.

Indeosebi trebuie îmbunătățită activitatea catedrelor de marxism-leninism, economie politică și materialism dialectic, trebuie întărită influența acestora asupra întregului proces de învățămînt din universități și institute. O atenție deosebită trebuie dată pregătirii economice a cadrelor tehnice, atît în ceea ce privește cunoștințele de economie politică, cît și din domeniul economiei și organizării întreprinderilor din ramura respectivă.

In centrul atenției tuturor pedagogilor trebuie să se afle permanent grija pentru asigurarea caracterului educativ al predării. Fiecare pedagog trebuie să asigure, în cadrul predării disciplinei sale, educația comunistă a elevilor sau studenților care i-au fost încredințați.

Adeseori spunem că pedagogul este îndrumătorul, educatorul tineretului — și această afirmație este pe deplin îndreptățită. Dar unui îndrumător, unui educator i se cere să fie el însuși, în primul rînd, educat din punct de vedere ideologic, înarmat din punct de vedere științific. Dacă pedagogul este ferm în cunoștințele sale științifice, în principiile și în convingerile sale comuniste, atunci va forma din elevii sau studenții care i s-au încredințat oameni culți, cu puternice convingeri ideologice, călîți din punct de vedere moral. Asemenea pedagogi trebuie și pot să devină toți învățătorii și profesorii școlilor noastre.

In vizită la întreprindere

Elevele școlii medii de fete nr. 2 din Slatina sînt deseori conduse de cadrele didactice ale școlii în întreprinderile din localitate, pentru a se familiariza cu procesul de producție.

In clișee: Elevele școlii la întreprinderea „Oltul", învățînd să mînuiască mașinile-unelte, sub îndrumarea tehnicienilor.

Sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice

Joi dimineața a început în aula Bibliotecii centrale universitare prima sesiune științifică a Institutului de științe pedagogice.

Lucrările sesiunii au fost deschise de acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului. In continuare, prof. Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice, a prezentat referatul intitulat „Activitatea Institutului de științe pedagogice și sarcinile sale pentru dezvoltarea științei pedagogice în R.P.R."

La sesiune se prezintă comunicări ale cadrelor didactice din învățămîntul superior, mediu și elementar, precum și ale cercetătorilor și colaboratorilor institutelor de specialitate.

Comunicările tratează probleme variate din domeniul teoriei pedagogice, al istoriei pedagogiei, al psihologiei pedagogice, al defectologiei și al metodicelor speciale.

(Agerpres)

Să luptăm pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului

Măsuri menite să îmbunătățească munca

Pedagogii școlii mixte de 7 ani nr. 1 din Medgidia manifestă o preocupare deosebită pentru studierea documentelor Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn. Intr-o ședință a organizației de bază P. M. R. s-au discutat sarcinile pe care le trasează documentele Congresului oamenilor muncii din învățămînt. Cu acest prilej, pedagogii comuniști și-au luat angajamentul să muncească cu mai multă hotărîre pentru ridicarea calității procesului de învățămînt și pentru lichidarea lipsurilor existente în munca școlii. Astfel, tov. Anton Arnăutu, directorul școlii, și-a luat angajamentul să urmărească evidența frecvenței elevilor din clasele I—VII astfel încît aceasta să se mențină la procentul de 100%. De asemenea el va studia cauzele rămînerii în urmă la învățătură căutînd metodele cele mai indicate pentru îmbunătățirea situației elevilor care n-au obținut note de trecere. Angajamente legate de munca lor la catedră și-au luat tov. Ecaterina Albu și Gheorghe State.

De curînd, în școală, au început să funcționeze două grupe de studiu, în cadrul cărora toți pedagogii școlii studiază în mod sistematic și aprofundat documentele Congresului. In ședința din 17 ianuarie, cînd au fost seminarizate primele capitole din Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. cadrele didactice au discutat cu un deosebit interes despre situația internațională și despre lupta oamenilor muncii din țara noastră, sub conducerea partidului pentru construirea socialismului.

V. ALEXANDRU

Noi manuale școlare

In Editura de stat didactică și pedagogică a început tipărirea manualelor necesare școlilor de cultură generală din țara noastră în anul de învățămînt 1956—1957. Numărul total al titlurilor manualelor școlare și lucrărilor de literatură pedagogică ce vor apare în cursul acestui an va fi de aproape 280.

63 de titluri de manuale sînt gata tipărite. Printre acestea se află Aritmetica și Gramatica pentru clasele I, II și III, Citirea pentru clasele II și III, Fizica pentru clasa a X-a etc. Pentru școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale au fost recepționate Aritmetica pentru clasele I și II ale școlilor cu limba de predare maghiară, Citirea pentru clasa a IV-a a școlilor cu limba de predare germană, Gramatica pentru clasa I-a a școlilor cu limba de predare idiș etc.

Pentru îmbunătățirea predării fizicii, matematicii și chimiei, Editura are sub tipar „Metodica predării fizicii" și „Metodica predării chimiei" și a reeditat „Metodica predării aritmeticii" la clasele I—II și alte metodici pentru matematică.

O atenție deosebită se acordă lucrărilor menite să contribuie la legarea mai strînsă a învățămîntului de practică. Zilele acestea a apărut traducerea în limba romînă a lucrării „Învățămîntul politehnic în școală" sub redacția lui M. A. Melnikov și M. N. Skatkin. Este în pregătire apariția volumelor „Probleme de învățămînt politehnic în școala sătească" de A. K. Șibanev și „Terenul experimental-școlar pentru clasele I—II". Printre celelalte lucrări de literatură pedagogică ce se află sub tipar sînt: „Opere pedagogice alese" de K. D.Ușinski, vol. I, „Eminescu, revizor școlar" de M. Ștefan, „Poemul pedagogic" de A. S. Makarenko (reeditare) ș. altele.

Elevii contribuie la strîngerea fierului vechi

La chemarea Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, tineretul din întreaga țară desfășoară o largă acțiune de colectare și expediere a metalelor vechi. Numai în ultimele două luni, în cinstea Congresului al II-lea al P.M.R. organizațiile U.T.M. și de pionieri au colectat 1313,1 vagoane fier vechi și au expediat centrelor siderurgice 456,4 vagoane, depășindu-și cu 106,4 vagoane angajamentul luat.

Printre tinerii care au obținut rezultate frumoase în această acțiune se numără și elevii școlii profesionale siderurgice „Oțelul Roșu" din regiunea Timișoara, organizațiile de pionieri de la școala nr. 1 de fete din Călărași, din comuna Dărmănești, regiunea Bacău, de la școala de 7 ani din comuna Bogați, regiunea Pitești etc.

In cel de al doilea plan cincinal, noi perspective de dezvoltare se deschid în fața industriei grele. Răspunzînd chemării C. C. al U.T.M., tineretul face noi eforturi pentru ca, alături de toți oamenii muncii, să aducă o contribuție și mai însemnată la îndeplinirea de către întreprinderile siderurgice a sarcinilor celui de al II-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale, să participe cu și mai multă hotărîre și entuziasm la îndeplinirea noilor sarcini pe care partidul le pune pentru întărirea patriei noastre.

La cercul agrotehnic al satului

Mărețele sarcini cuprinse în hotărîrile celui de al II-lea Congres al partidului au constituit pentru cadrele didactice din comuna Dumbrăveni, raionul Suceava, un puternic imbold în munca lor obștească.

Pentru răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate, în vederea obținerii unei recolte din ce în ce mai bogate, învățătorii și profesorii au antrenat țăranii muncitori din comună să participe în număr tot mai mare la lecțiile ținute în cadrul cercurilor agrotehnice. Lecția pe care a ținut-o de curînd învățătorul Constantin Gafițescu, de pildă, despre pregătirea terenului pentru însămînțat, a stîrnit un viu interes în rîndurile celor 35 de țărani muncitori, elevi ai cercului agrotehnic ce funcționează pe lîngă căminul cultural. Învățătorul Constantin Gafițescu a arătat cursanților importanța pregătirii terenurilor pentru însămînțat ca o condiție de seamă în vederea sporirii producției la hectar. Pentru ca lecția să fie cît mai reușită, el a demonstrat în fața țăranilor muncitori o serie de planșe privind modul cum se poate face pregătirea terenurilor pentru însămînțat. Tot cu acest prilej a proiectat un diafilm prin care a arătat mijloacele și foloasele îngrășării terenurilor.

Deosebit de sîrguincioși s-au dovedit a fi țăranii muncitori Vasile Știrbu, membru în întovărășirea agricolă „Gh. Gheorghiu-Dej", Costache Toader, Gheorghe Andrușcă și alții, membri ai cercului agrotehnic din satul Dumbrăveni.

O legătură mai strînsă cu practica

Pătrunși de însemnătatea hotărîrilor celui de al II-lea Congres al partidului, învățătorii și profesorii școlii medii nr. 1 de băieți „Nicolae Bălcescu" din Capitală desfășoară o vie activitate în vederea legării mai strînse a predării cu practica.

Printre angajamentele luate de către colectivul cadrelor didactice de la această școală cu prilejul prelucrării hotărîrilor Congresului este și acela cu privire la întărirea legăturilor predării cu practica, cu producția socialistă. De pildă tov. Rădulescu, profesor de fizică, și-a luat angajamentul să amenajeze pe lîngă laboratorul de fizică un cabinet unde elevii vor putea executa o serie de lucrări practice individuale.

Profesorul de chimie studiază de asemenea posibilitatea amenajării unui laborator de chimie.

Profesorii de geografie și de științe naturale Grigorian și Angelescu desfășoară o intensă muncă în vederea terminării cît mai grabnice a amenajării cabinetelor de geografie și de științe naturale, precum și a serei școlii.

Profesorul de istorie, tov. Grigorovici, și-a luat angajamentul să întocmească o monografie a școlii. Cu prilejul ședinței consiliului pedagogic care va avea loc la 13 februarie el va prezenta în fața cadrelor didactice un referat cu unele date privind istoricul școlii.

Indeplinindu-și angajamentul luat — de a amenaja o sală de proiecție pentru elevii claselor I—IV, învățătorul Bratu a și început proiectarea diafilmelor în această sală.

Spre noi realizări

Analizînd munca lor în lumina documentelor celui de al doilea Congres al P.M.R., cadrele didactice de la școala medie de fete nr. 2 din orașul Pitești au luat noi măsuri pentru ridicarea nivelului activității instructiv-educative.

O deosebită atenție au arătat participanții la discuție problemelor ridicării nivelului ideologico-politic al cadrelor didactice. Referindu-se la faptul că în școală mai sînt eleve rămase în urmă la învățătură, profesoara Valentina Nanu a arătat că este necesar să se dea o mai mare atenție mijloacelor concrete în vederea înlăturării acestei lipse — și anume organizării regimului zilnic al elevelor, îndrumării studiului individual etc. Tov. V. Răducanu, directoarea școlii, a vorbit despre necesitatea întăririi legăturilor școlii cu practica, cu activitatea în producție și a arătat ce căi se pot folosi în acest scop. Despre aceeași problemă a vorbit și tov. Viorica Vuscan, profesoară de științe naturale, care a analizat activitatea desfășurată pe parcela experimentală a școlii. Hotărîrile luate în urma acestor discuții vor contribui mult la îmbunătățirea muncii cadrelor didactice de la școala nr. 2 din Pitești.

MARCEL GHIBERNEA

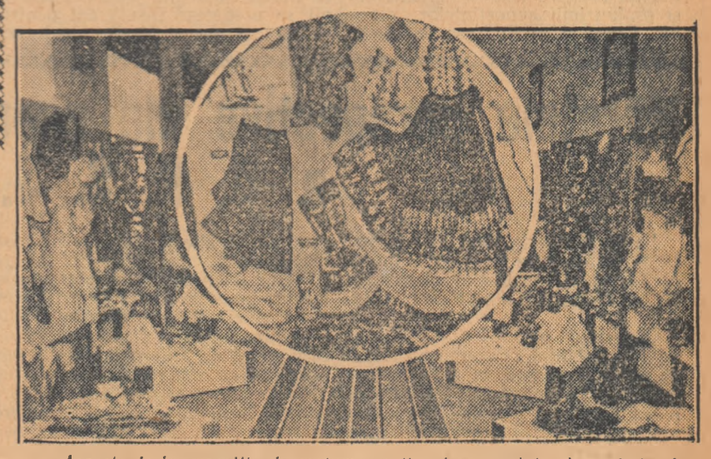

Aspecte de la expoziția de costume naționale executate de cadrele didactice organizată la Clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt din Capitală.

Consfătuirea cadrelor de conducere ale Institutelor de perfecționare

In zilele de 17 și 18 noiembrie a avut loc o consfătuire a Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice cu directorii institutelor interregionale de perfecționare și șefii catedrelor de la aceste institute. Consfătuirea a analizat munca desfășurată în primul an de aplicare a sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice și a discutat sarcinile care revin institutelor de perfecționare în lumina directivelor cu privire la dezvoltarea învățămîntului cuprinse în hotărîrile celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Ordinea de zi a consfătuirii a fost următoarea: prezentarea dării de seamă de către tov. Valter Rusu, directorul Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice; prezentarea proiectului planului de perspectivă pentru anii 1956/1959; stabilirea sarcinilor institutelor de perfecționare în legătură cu lecturile pedagogice; discuții; concluzii.

Darea de seamă a cuprins o analiză amplă a muncii duse de către institutele de perfecționare în cursul anului școlar trecut, insistînd mai ales asupra programelor, a bibliografiei, asupra felului cum au fost organizate consultațiile și cum a fost îndrumat studiul individual al cursanților.

Proiectul planului de perspectivă prezentat în cadrul acestei consfătuiri a cuprins capitole ca realizarea activității prevăzute în sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice, pregătirea materialelor pentru problemele activității metodice, instructiv-educative și de cercetări științifice etc.

Atît darea de seamă, cît și măsurile indicate în proiectul planului de perspectivă pentru realizarea obiectivelor propuse au stîrnit un puternic interes în rîndurile participanților la consfătuire. In cadrul discuțiilor s-au adus importante complectări la darea de seamă, s-au făcut propuneri menite să îmbunătățească proiectul planului de perspectivă.

Deosebit de valoroasă a fost contribuția adusă la discuții de către tovarășii Traian Moraru, directorul Institutului interregional București, O. Sacter, șeful catedrei de matematică de la același institut, A. Dancsuliv, directorul Institutului interregional Cluj, A. Chircev, șeful catedrei de pedagogie a Institutului interregional Cluj și Ștefan Binder, șef de catedră la Institutul interregional Timișoara.

In cadrul discuțiilor s-au făcut importante propuneri cu privire la îmbunătățirea programelor, a bibliografiilor, a consultațiilor, cu privire la asigurarea timpului necesar pentru studiu cadrelor didactice cuprinse la cursurile de perfecționare, cu privire la conținutul și metodele activității științifice de cercetare.

Participanții la discuții au cerut ca pe viitor Institutul central de perfecționare și institutele interregionale să colaboreze mai mult între ele, să stabilească legături de muncă juste cu cabinetele pedagogice regionale în organizarea și desfășurarea cursurilor cu învățătorii.

Insemnări

Călătoream deunăzi cu tramvaiul. Ce bine se simt în tramvai frămîntările, pulsul orașului! Studenții se află în examene. Firește, aceasta se vede și în tramvai. Grupul vesel, uneori mai gălăgios decît s-ar cuveni, care se urcă de obicei la stația mea, a devenit acum mai rezervat, mai preocupat. Figura tînărului sau a tinerei care călătorește cu cartea sau caietul deschis și citește fără să se sinchisească de înghesuială, de zgomot, a devenit cotidiană.

Așa dar, se desfășoară ceea ce studenții numesc astăzi bătălia examenelor. Profitînd de acest prilej, aș vrea să vă fac cunoștință cu unul din vrednicii ostași ai acestei „bătălii". Trebuie să mărturisesc că nu l-am ales la întîmplare. E un coleg sau, mai bine zis, un viitor coleg de breaslă: Nicolae Popescu, student în anul IV al Facultății de ziaristică. N-aș vrea să-l măgulesc, dar sînt mîndru de el pentru că e sîrguincios, modest și bine pregătit: privește cu seriozitate profesia pentru care se pregătește. Toate aceste calități s-au vădit, odată mai mult, zilele trecute, în sala de examen. Nicolae Popescu era examinat la „disciplina la alegere" — probleme internaționale. A tratat un subiect cu privire la Organizația Națiunilor Unite. Se exprima limpede, argumenta just, prezenta chestiunea multilateral. De pe acum se întrezărește în el calitățile comentatorului de politică externă și nu ne îndoim că, peste nu prea mult timp, numele lui va deveni cunoscut ca atare.

Aș vrea însă să-l privim pe tînărul nostru și altfel, și anume ca pe fiul unui muncitor, al unui conducător-auto. Ce contingențe ar fi putut avea el odinioară cu învățămîntul superior, cu presa? Acum este un ziarist în pregătire. Pana lui va servi celor mulți din mijlocul cărora s-a ridicat. Ostașul de astăzi în „bătălia examenelor" va fi mîine un vrednic combatant pe frontul ideologic.

ADRIAN COSTA

Pedagogii participă la concursul echipelor artistice

In întreaga țară a început prima etapă — etapa pe instituție — a celui de al IV-lea concurs al echipelor artistice sindicale de amatori. Oamenii muncii din învățămînt, conștienți de faptul că educația artistică este o parte integrantă a educației comuniste, participă în număr mare la formațiile înscrise pentru concurs. In raionul Tg. Jiu din regiunea Craiova, de pildă, s-au înscris la concurs echipa de teatru, cu piesa „Inimă vitează" de M. Davidoglu, echipa artistică de agitație soliști vocali și recitatori. In regiunile Pitești, Stalin, Cluj, Iași, participă la concurs numeroase formații de cor, orchestră, balet, care cuprind mii de cadre didactice.

O deosebită amploare a luat, în ultimul timp, pregătirea formațiilor artistice ale Clubului Sindicatului muncitorilor din învățămînt din București. Clubul și-a înscris la concurs ansamblul de cor, condus de maestrul Oancea, echipa de teatru, care pregătește în regia actorului Măruță piesa „Institutorii", cercul literar, orchestra. Numeroase formații artistice de amatori înscrise la concurs desfășoară o susținută activitate artistică de masă, organizînd spectacole în cămine culturale, G.A.C., S.M.T. etc. In cadrul acestei activități, corul Clubului din București pregătește un bogat repertoriu în vederea concertului ce va fi susținut în sala Ateneului R.P.R. în prima jumătate a lunii februarie a.c.

Comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt și comisiile de concurs organizate în instituțiile de învățămînt trebuie să-și orienteze în această perioadă activitatea înspre ridicarea nivelului artistic al formațiilor de amatori, folosind sugestiile maselor largi ale membrilor de sindicat.

Comitetele sindicale au, de asemenea, datoria să vegheze ca repertoriul să fie întocmit conform îndrumărilor date de comisia centrală de concurs și de Ministerul Culturii.

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

In secția agricolă a Institutului tehnic din Magadansk.

Tactul pedagogului

— O discuție în școală —

„In atenția cadrelor didactice! Vineri seara, la orele 6 și 30 de minute, va avea loc o discuție cu tema „Tactul pedagogului". Participați activ la analizarea acestei probleme! Direcția, comitetul sindical."

Acest anunț, apărut în cancelaria școlii nr. 8 din Stalingrad, a suscitat un viu interes. O săptămînă încheiată au avut loc dezbateri premergătoare pe marginea temei anunțate.

La data stabilită se adunase întregul colectiv. Toți pedagogii au venit bucuroși să participe la discuție. Manifestarea avea un caracter neobișnuit și promitea să fie interesantă.

De astă dată nu a existat un referat alcătuit dinainte, nici rapoarte pregătite. Directorul a povestit celor de față despre o scrisoare adresată școlii de către mama unui elev. Scrisoarea cuprindea unele reproșuri în legătură cu atitudinea lipsită de tact a unor cadre didactice față de fiul ei. Directorul a mai vorbit despre afirmațiile pline de mihnire ale părintelui unui alt elev pentru faptul că, în urma lipsei de atenție a pedagogilor, copilul său nu a fost atras în viața colectivului școlii, ca și despre plingerea făcută de mama unei eleve noi, care arăta că pedagogii nu au reușit să-i ocrotească fiica împotriva glumelor proaste ale colegilor ei de clasă.

Directorul și-a încheiat cuvîntul chemînd pedagogii la o analiză activă și sinceră a problemei ridicate.

A început o discuție vie, nesilită. S-au adus exemple, s-a vorbit despre atitudini pline de tact și despre altele lipsite de această calitate, despre comportarea pedagogului față de elevi, despre influența acestei comportări asupra școlarilor.

Pedagogul N. P. Petrova, care lucrează în școală de peste 30 de ani, a subliniat importanța și actualitatea problemei care a fost supusă discuției.

— Însăși formularea problemei m-a mișcat profund și m-a pus pe ginduri, a spus N. P. Petrova. In aceste zile, ca un autocontrol, am reflectat asupra atitudinii pe care o am față de copii. Fără îndoială, am și eu multe greșeli. In primul rînd trebuie să arătăm că în decursul activității noastre, în goană după succese, după indici înalți de promovare, noi uităm uneori copiii vii, ginditori, sensibili, trecem peste personalitatea lor, peste lumea lor interioară. Și doar putem corecta și preîntîmpina multe în viața școlarilor printr-o convorbire între patru ochi, caldă, plină de insufletire.

Dar foarte adesea noi nu procedăm așa. Facem doar ceea ce este mai ușor și se realizează mai repede — observații în carnet, chemarea părinților și notări cu multe cuvinte plicticoase... Noi vorbim adesea despre faptul că unii elevi sînt „pierduți" — a încheiat N. P. Petrova — și uităm că în mare parte comportarea elevului depinde de influența pe care acesta o suferă din afară. De aici și necesitatea de a fi foarte atenți față de mediul care-l înconjoară pe elev, de a nu-l scăpa din ochi...

K. V. Kamneva a arătat că tactul, atenția, dragostea pedagogului pentru elevi găsesc întotdeauna răsunet în sufletele acestora, îl apropie de pedagog „iar aceasta este foarte important în munca noastră".

Interesantă a fost intervenția tovarășei G. I. Gavrila. Ea consideră că în practica pedagogică se aplică mai mult severitatea decît exigența împletită cu respectul față de elev.

— Am observat în cursul lecțiilor fapte care confirmă afirmațiile mele — a spus tov. Gavrila. De pildă, elevul a întîrziat la lecție. Pedagogul s-a năpustit asupra lui cu nenumărate reproșuri. S-a dovedit apoi că elevul a întîrziat întrucît a fost nevoit să-și ducă mama la spital.

Lecția era în toi. Un elev ascultă atent răspunsurile tovarășilor săi. Pedagogul, înainte de a începe predarea cunoștințelor noi, i s-a adresat acestui elev amenințîndu-l că, în cazul cînd și astăzi se va purta prost, îl va da afară din clasă. In urma acestei observații, elevul, jignit pe nedrept, l-a turburat pe pedagog pînă la sfîrșitul lecției.

Un elev din clasa a IX-a a căpătat al treilea „2". Pedagogul i-a spus: „Ești lipsit de conștiință! Nu faci nimic. Mănînci piinea de pomană!" După oră elevul s-a apropiat de pedagog spunîndu-i:

— Eu nu mănînc piinea dumneavoastră, iar tata nu-mi reproșează niciodată aceasta.

Au trebuit depuse apoi destule eforturi pentru a aplana aversiunea elevului față de profesor.

Dimpotrivă, manifestările de respect și tact față de elevi au găsit întotdeauna răsunet în sufletele lor. Numeroși pedagogi au vorbit despre atitudinea plină de tact față de întregul colectiv de elevi ai clasei. S-a subliniat că lipsa de reținere a pedagogului este principala cauză a lipsei de tact, a atitudinii grosolane față de elev. Mai bine să reacționezi la „fapta" elevului puțin mai tîrziu, dar în niciun caz atunci cînd ești sub impulsul furiei.

Unele cadre didactice au propus să se pună problema tactului și sensibilității în discuția consfătuirii cu părinții, deoarece și aceștia trebuie să fie atenți față de copii, să aibă o atitudine de respect față de personalitatea lor.

Pedagogul N. A. Tatarko a subliniat că, uneori, angrenați în treburile zilnice, pierdem tactul față de copii, păstrînd doar exigența față de ei. El a dat ca exemplu pe Grișa. Acesta este un copil deosebit. El poate răspunde bine profesorului doar în cazul cînd acesta va da dovadă de multă răbdare. Elevul Boris nu poate fi întrebat în același fel ca toți ceilalți. Doar atunci cînd i te adresezi cu căldură vei primi un răspuns de la el. Elevul Kostea gîndește foarte încet. Lui îi trebuie timp pentru a-și pregăti răspunsul. Dacă nu vom lua în considerație toate acestea, elevul va răspunde prost.

Din cele arătate trebuie să se tragă concluzia că trebuie să avem o comportare diferențiată față de fiecare elev. Dacă ne-am sili să gîndim și să observăm mai mult, atunci am găsi la timp pe acei elevi care au nevoie în mod special de ajutorul, de atenția și de sprijinul nostru.

Cadrele didactice au vorbit despre atitudinea binevoitoare față de elevi. Dacă elevul și-a recunoscut fapta și a cerut iertare — nu este necesar să i se reamintească greșeala, să i se agraveze învinuirea.

Cei care au luat cuvîntul, au atras atenția că unii diriginți desfășoară în mod formal ședințele și convorbirile etice, uitînd să discute apropiat cu elevii, care au nevoie de un cuvînt cald. Pedagogul A. P. Ciugneva a atras atenția asupra ironiilor nelalocul lor ce se fac pe socoteala elevilor mai mari. Replica ironică dă loc la o atitudine neprietenească față de educator. Este mai ales nepedagogic să se folosească ironii pe seama relațiilor între băieți și fete.

Discuția a fost deosebit de interesantă. Ea a constituit un ajutor însemnat pentru tinerele cadre didactice.

— Noi, pedagogii tineri, am aflat multe lucruri prețioase din declarațiile tovarășilor mai virstnici — a spus G. N. Perșina. Sfaturile lor ne sîlesc să aprofundăm serios metodele de influență asupra elevilor, să exercităm un control asupra purtării noastre.

Asemenea manifestări folositoare și interesante trebuie continuate — aceasta a fost părerea generală.

B. BRIKKER
directorul școlii nr. 8 din Stalingrad

Cel de al doilea semestru de învățămînt

A început cel de al doilea semestru de învățămînt. In vacanța de iarnă s-au desfășurat consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. In fiecare raion al țării pedagogii s-au întrunit pentru ca, după o veche tradiție, să analizeze în mod critic activitatea pe care au depus-o și să stabilească cele mai importante sarcini ale semestrului al doilea.

Consfătuirile din ianuarie 1956 au avut o particularitate deosebită: ele nu s-au desfășurat după o ordine de zi unică, recomandată de Ministerele Învățămîntului, așa cum se obișnuia înainte. Inșeși raioanele au propus pedagogilor, spre discutare, acele probleme care, în condițiile locale, erau de cea mai mare importanță pentru instruirea și educarea copiilor. Secțiilor locale de învățămînt li s-a oferit de astă dată posibilitatea de a-și folosi larg inițiativa.

Viața a întărit pe deplin justețea acestei măsuri. Doar acolo unde organizatorii consfătuirilor au avut o atitudine lipsită de răspundere față de drepturile ce li s-au acordat pedagogii au fost lipsiți de posibilitatea de a analiza în profunzime rezultatele primului semestru și de a trage concluziile pedagogice necesare pentru viitor. In aceste cazuri, chiar dacă în ordinea de zi au fost introduse probleme importante, rapoartele și referatele prezentate la consfătuire au avut un caracter superficial și nu au adus pedagogilor nimic altceva decît dezamăgire.

In majoritatea raioanelor însă secțiile de învățămînt au stabilit cu multă chibzuință conținutul consfătuirilor și acestea s-au desfășurat bine, înarmînd astfel cadrele didactice cu metode juste pentru cel de al doilea semestru de învățămînt.

Una dintre cele mai importante probleme ale celui de al doilea semestru o constituie dezvoltarea tot mai largă a elementelor învățămîntului politehnic. Primele două pătrare nu s-au scurs fără folos în această privință. Lecțiile de lucru manual, cursurile practice pentru prelucrarea lemnului și metalului, lecțiile agrotehnice, studierea mașinilor și electrotehnicii au ocupat un loc important în sistemul instruirii. Introducerea noilor planuri și programe de învățămînt a avut o influență pozitivă asupra caracterului și profunzimii cunoștințelor elevilor. Cresc și se întăresc legăturile prietenești ale școlii cu producția. S-au creat ateliere școlare. Școlile ajută elevilor să cunoască munca productivă a celor maturi, organizează practica în întreprinderi, contribuie la pregătirea tineretului pentru diverse profesii.

Trebuie spriinită prin toate mijloacele fiecare inițiativă pozitivă în această direcție. Apropierea învățămîntului de viață, munca pe lotul experimental, în atelierele școlilor sau chiar în secțiile întreprinderilor, pe cîmpiile colhozurilor și sovhozurilor, în S.M.T.-uri — iată calea cea mai justă pentru educarea unui tineret plin de inițiativă și iubitor de muncă.

Trebuie să avem în același timp în vedere că unii conducători de școli, lovindu-se de primele greutăți în înfăptuirea politehnizării învățămîntului, s-au împotmolit în drum și sînt gata să se întoarcă. Acești conducători, după cum s-a subliniat la multe consfătuiri ale cadrelor didactice, nu se preocupă de munca destul de anevoioasă de organizare a bazei materiale a învățămîntului cu ajutorul întreprinderilor care patronează școlile. Mergînd pe linia celei mai slabe rezistențe, ei au început să predea studiul mașinilor și electrotehnica după tablouri și scheme și nu au nici mașini, nici materiale și nici aparate pentru aplicațiile practice ale electricității. Aceasta reprezintă o politehnizare verbală, dăunătoare, care nu este admisibilă în nici un caz.

Este necesar ca școlarii înșiși, comsomoliștii și pionierii să fie atrași cu mai mult curaj la crearea bazei materiale a învățămîntului politehnic, la organizarea muncii obștești și a altor măsuri instructiv-educative. Aceasta va contribui la îmbogățirea muncii comsomoliștilor și pionierilor cu un conținut viu și interesant.

In cel de al doilea semestru, eforturile pedagogilor trebuie să fie îndreptate spre ridicarea eficacității lecțiilor și, în primul rînd, a celor de limba rusă și matematică. La aceste obiecte mai sînt încă mulți elevi rămași în urmă.

Intr-o serie de școli s-a observat în ultimul timp o slăbire a atenției ce trebuie acordată lecției. Pedagogii se pregătesc insuficient pentru aceasta și uneori încalcă unele cerințe didactice, uitînd că sarcina lor principală este aceea de a instrui elevii: ei dau doar temele pentru acasă, iar apoi controlează cum și le îndeplinesc elevii. Astfel de pedagogi nu acordă însemnătate unei părți atît de importante a lecției cum este explicarea cunoștințelor noi, și din această cauză explicațiile se fac în grabă.

Nu întîmplător la unele consfătuiri din ianuarie s-au analizat rapoartele despre calitatea lecțiilor și a pregătirii metodice a pedagogilor.

Trebuie de asemenea să se aibă în vedere că în multe părți nu se îndeplinesc toate lucrările de laborator și toate temele practice. De multe ori pedagogii se mărginesc la studierea teoretică a cursului după manual. Aceasta duce în mod direct către o instruire formală.

Trebuie să urmărim ca partea practică a programelor de învățămînt pentru cel de al doilea semestru să fie realizată în întregime, pentru ca elevii să-și întărească în permanență cunoștințele, să capete deprinderi, să fie în stare să aplice cele învățate în viață. Aceasta este important pentru toate verigile procesului de învățămînt, începînd cu clasele cele mai mici, și poate în special pentru aceste clase. Nu trebuie să uităm că școlile elementare constituie baza învățămîntului general.

Dacă elevul nu a învățat în primele clase să citească, să scrie și să socotească repede și conștient, toate acestea se vor reflecta în toată munca sa ulterioară în școală.

Consfătuirile din ianuarie ne-au ajutat să ne făurim o concepție mai clară asupra sarcinilor instructiv-educative în cel de al doilea semestru, ca și despre căile și mijloacele înfăptuirii acestora. Cadrele didactice trebuie să depună mai multe eforturi pentru a îmbunătăți instruirea elevilor, trebuie să dezvolte și să întărească primele succese ale învățămîntului politehnic, să ridice la un nivel mai înalt calitatea lecției. Ministerele Învățămîntului și secțiile de învățămînt sînt datoare să studieze foarte atent materialele consfătuirilor din ianuarie, care constituie o tribună a experienței și criticii, și să transpună în viață propunerile pedagogilor.

Serile la Novo-Petrovsk

Spre sfîrșitul zilei se așternuse viscolul. Sufla un vînt puternic, măturînd drumurile de zăpală.

— Oare nu vor veni? — repetă Galina Nikolaevna Kazakova, directoarea școlii pentru tineretul sătesc din Novo-Petrovsk, privind cu teamă pe geamul mat din cauza zăpezii.

— Da, e un asemenea viscol, încît se pare că astăzi nu vom putea ține cursuri — spuseră unii profesori.

Alții au obiectat.

— De ținut se vor ține, însă mulți vor lipsi astăzi de la cursuri.

Temerile pedagogilor s-au dovedit însă a fi de prisos. De la orele 7 seara vestibulul și coridoarele școlii răsunau de glasurile zgomotoase ale elevilor. Veniseră chiar și cei din Rumiantev, Ivakin și din alte sate așezate la 5—7 km de Novo-Petrovsk.

Setea de cunoștințe, iată ce atrage tineretul sătesc către școală. El vine la cursuri pe orice vreme, înfruntînd viscolul, drumurile troienite.

La ora 19 și 40 de minute s-a auzit primul clopoțel. In clasa a V-a a început lecția de limba rusă, pe care o predă aici Raisa Mihailovna Șilov. Profesoara se pregătise cu atenție pentru curs.

Mai întîi ea a trecut pe lîngă toate băncile și repede, dar cu atenție, a controlat caietele de teme pentru acasă ale elevilor. A început apoi corectarea. Elevul care a fost numit a citit cu glas tare exercițiile făcute acasă și a explicat scrierea corectă a cuvintelor. Ceilalți elevi îl urmăreau și, descoperindu-și propriile greșeli, le corectau cu atenție. Pentru a obține ca toată clasa să lucreze, Raisa Mihailovna îi interoga din cînd în cînd și pe unii dintre ei.

— Bulova, cum ai scris tu?

— Dar tu, Sedikov?

Apoi a început interogarea orală. Răspunsurile cuprinzătoare ale elevilor, conținînd numeroase exemple, dovedeau că ei și-au însușit bine scrierea corectă a semnelor tare și moale. Insă profesoara, exigentă, nu s-a mulțumit doar cu aceasta. Ea s-a adresat clasei cu unele întrebări mai complexe, care au ajutat-o să aprofundeze trăinicia cunoștințelor elevilor și să-și dea seama în ce măsură pot ei să generalizeze materialul însușit.

Răspunsurile lui Stanislav Sutko au mulțumit-o pe deplin. Alți elevi au adus complectări interesante.

Raisa Mihailovna a încheiat această parte importantă a lecției printr-un scurt exercițiu scris, în timpul căruia elevii și-au întărit încăodată cunoștințele și deprinderile însușite.

Condițiile specifice în care se desfășoară procesul pedagogic în școlile pentru tineretul sătesc obligă pedagogul să economisească la maximum fiecare minut al lecției, să-și îmbogățească și să-și perfecționeze în permanență mijloacele și metodele de predare.

Aici pedagogul trebuie să-și îndrepte în mod special atenția către legătura teoriei cu practica și, datorită acestui fapt, să rezerve un timp mai mare pentru exerciții, să concentreze întreaga muncă de instruire mai ales în timpul lecției și să se bazeze mai puțin pe temele date acasă.

La școala pentru tineretul sătesc din Novo-Petrovsk nu învață numai tineri. Aici veți întîlni și oameni de vîrstă mijlocie. Profesiile lor sînt deosebit de variate: unii sînt colhoznici, alții șoferi, tractoriști, muncitori la drumuri, gospodine, lucrători și funcționari la instituțiile și întreprinderile locale.

Povestind cu cîtă dîrzenie își însușesc ei bazele științelor, unul dintre pedagogi a spus:

— Acești sînt oameni cu o mare voință, sînt entuziaști care știu să muncească și să învețe cu abnegație.

Alexei Ivanovici Kuleșov este brigadier electromontator, fruntaș în producție. Anul acesta el termină clasa a VII-a. Cu toate sarcinile de producție deosebit de grele pe care le are, el frecventează cu regularitate școala și, după caracterizarea pedagogilor, se ocupă deosebit de serios de învățătură.

Ciobanul colhoznic Volodia Minasin și tînărul muncitor Șutko de la Combinatul industrial sînt prieteni nedespărțiți. Ei își pregătesc împreună lecțiile și sînt amîndoi cei mai buni elevi din clasa a V-a.

Școala pentru tineretul sătesc din Novo-Petrovsk intră în cel de al 7-lea an de existență. Ea a fost absolvită de peste 70 de elevi, dintre care 12 au terminat clasa a VII-a cu diplomă de merit. Mulți dintre absolvenți sînt acum oameni cunoscuți în raion — ca, de exemplu, Kabanov, Helkin, Tumbin, tractoriști la S.M.T., operatorul cinematografic Glazunov, Daktiarov, muncitor la fabrica de mobilă și alții.

Micul colectiv pedagogic din școală desfășoară și o intensă activitate educativă.

Indeplinind numeroasele rugăminți ale absolvenților și locuitorilor din localitate, colectivul pedagogic, cu ajutorul activ al secției de învățămînt raionale, a obținut deschiderea unui punct de consultație a școlii medii fără frecvență din regiunea Moscova. In prezent, la punctul de consultație învață fără frecvență 80 de elevi. De două ori pe săptămînă ei vin aici din diferite sate și audiază lecții de literatură, matematică, fizică, chimie, biologie și altele. Ei primesc aici teme și consultații, dau examene. In rîndurile elevilor fără frecvență sînt brigadieri și președinți de colhozuri, muncitori din S.M.T.

In raion se bucură de mult respect președintele colhozului „Krasnii Kolos", Nikolai Ivanovici Titrov, care, fără să neglijeze conducerea colhozului, stă nopți întregi aplecat deasupra cărții. Anul trecut el și-a dat toate examenele pentru clasa a X-a, obținînd numai nota 5. In prezent, Nikolai Ivanovici studiază cu succes la Academia agricolă „Timiriazev".

...Interesant se desfășoară serile lungi de iarnă la Novo-Petrovsk.

N. SARENKOV

Mărețele perspective ale economiei naționale a U. R. S. S.

La 14 februarie 1956 se vor deschide la Moscova lucrările celui de al XX-lea Congres al gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. va face bilanțul drumului străbătut de poporul sovietic în anii care au trecut de la Congresul al XIX-lea și va trasa noi sarcini în vederea înaintării poporului sovietic spre triumful comunismului.

Una dintre importantele probleme care figurează pe ordinea de zi a Congresului este adoptarea Directivelor cu privire la cel de al saselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S.

La 15 ianuarie a fost dat publicității proiectul C.C. al P.C.U.S. „Directivele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al saselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960". Sarcinile cuprinse în acest proiect de Directive, cifrele lui grăitoare arată uriașul avînt al economiei și culturii sovietice pe drumul comunismului. Ele arată încă odată în fața lumii întregi superioritatea incontestabilă a sistemului socialist față de cel capitalist.

Poporul sovietic a îndeplinit cu succes sarcinile trasate de cel de al XIX-lea Congres al partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal al Uniunii Sovietice. In anii acestui cincinal producția industriei sovietice s-a mărit cu 85%, din care producția mijloacelor de producție a crescut cu 91%, iar volumul total al producției construcției de mașini și metalurgiei prelucrătoare s-a mărit în 1955 de 2,2 ori, în comparație cu anul 1950. Producția industrială a fost în 1955 de 3,2 ori mai mare decît în 1940. Sarcinile planului cincinal la principalele produse ale industriei grele — oțel, laminate, cărbune, petrol, energie electrică, ciment, aluminiu, automobile, tractoare și multe alte produse — au fost depășite.

Pe baza înfăptuirii importantelor măsuri luate de partid și guvern în acești cinci ani au fost create condiții pentru un avînt rapid al agriculturii sovietice. Datorită valorificării pămînturilor virgine și întelenite în 1955 au sporit cu aproape 24 milioane de hectare suprafețele însămînțate cu culturi cerealiere în comparație cu anul 1950. Au sporit recolta globală la principalele culturi agricole și producția animalieră.

Ca urmare a dezvoltării industriei grele și a măririi producției agricole a sporit cu 76% producția bunurilor de consum popular, ceea ce reprezintă o creștere de peste două ori în comparație cu nivelul antebelic.

Venitul național s-a mărit în anii celui de al cincilea plan cincinal cu 68%. Au sporit cu 39% salariul real al muncitorilor și funcționarilor și cu 50% veniturile reale ale colhoznicilor.

Știința și cultura sovietică s-au dezvoltat cu succes.

Drept rezultat al îndeplinirii celui de al cincilea plan cincinal a crescut puterea economică a statului sovietic, s-a întărit și mai mult sistemul socialist al economiei, a crescut bunăstarea poporului sovietic, s-au lărgit relațiile economice ale U.R.S.S. cu țările de democrație populară, s-a întărit poziția internațională a Uniunii Sovietice și a întregului lagăr socialist.

Statul sovietic dispune astăzi de o producție socialistă puternică și multilateral dezvoltată, de resurse materiale considerabil mai mari decît oricînd în trecut, precum și de cadre calificate. Uniunea Sovietică are azi posibilitatea să dezvolte în ritm rapid nu numai producția mijloacelor de producție — temelia de neclintit a întregii economii naționale — ci și producția bunurilor de consum popular.

In proiectul Directivelor cu privire la cel de al saselea plan cincinal al U.R.S.S. se arată: „Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice consideră că Țara Sovietică dispune acum de toate condițiile necesare pentru ca, pe căile întrecerii economice pașnice să rezolve în termenele istorice cele mai scurte sarcina economică fundamentală a U.R.S.S. — să ajungă din urmă și să întreacă cele mai dezvoltate țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor".

Sarcinile principale ale celui de al saselea plan cincinal constau în a asigura, pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele, poporul sovietic va obține în anii celui de al saselea plan cincinal noi și însemnate succese. Producția industrială va crește cu aproximativ 65%. Se proiectează ca în 1960 să se obțină 53 milioane tone de fontă, 68,3 milioane tone de oțel, să se producă 52,7 milioane tone laminate, să se extragă 593 milioane tone de cărbune, să se producă 320 miliarde kw/oră de energie electrică, să se fabrice 280.000 tone de utilaj metalurgic etc.

Se prevede, de asemenea, o creștere considerabilă a producției bunurilor de consum popular. Față de 1955 producția de țesături de bumbac va reprezenta în 1960 123%, cea de țesături de lînă 145%, de țesături de in 182%, de țesături de mătasă 204% etc. Producția de aparate de radio și televiziune va reprezenta 255%, cea de frigidere 420% etc.

In cel de al saselea plan cincinal se prevede o extindere considerabilă a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Se vor construi centrale atomo-electrice cu o putere totală de 2—2,5 milioane de kilowați. Noile centrale atomo-electrice vor fi construite în primul rînd în regiunile care nu au o bază proprie de combustibil. Se vor construi instalații atomice de forță pentru transporturi, se va realiza un spărgător de gheață cu motor atomic și se vor dezvolta pe toate căile lucrările în vederea extinderii folosirii radiațiilor radio-active în industrie, agricultură și medicină.

Proiectul de Directive prevede un mare volum de lucrări în domeniul electrificării. Puterea totală a centralelor electrice cu turbine va spori de aproximativ 2,2 ori, iar a hidrocentralelor de 2,7 ori. Hidrocentralele de la Kuibîșev și Stalingrad vor fi date în exploatare totală. Se va da în exploatare prima etapă a uriașei hidrocentrale de la Bratsk, a cărei putere totală proiectată este de 3,2 milioane de kilowați, se va începe construirea unei hidrocentrale cu o putere tot de 3,2 milioane de kilowați la Krasnoiarsk pe Enisei, se vor construi și alte centrale în toate regiunile țării.

In scopul asigurării unui progres tehnic continuu, al ridicării productivității și al ușurării condițiilor de muncă se prevede sporirea considerabilă a ritmului de mecanizare a lucrărilor și introducerea pe scară largă în industrie a automatizării proceselor de producție.

Un mare avînt va cunoaște în cel de al saselea plan cincinal al Uniunii Sovietice agricultura. In 1960 trebuie să se ajungă la o recoltă globală de 180 milioane de tone. In 1956 suprafețele însămînțate din pămînturile virgine și întelenite se vor ridica la cel puțin 30 milioane de hectare. Suprafețele însămînțate cu porumb în colhozuri și sovhozuri se vor ridica în 1960 la cel puțin 28.000.000 hectare. Se va dezvolta prin toate mijloacele creșterea animalelor, proprietate obștească a colhozurilor, precum și creșterea animalelor în sovhozuri. Va fi sporit considerabil nivelul mecanizării agriculturii. In cursul viitorilor cinci ani vor fi livrate agriculturii aproximativ 1.650.000 tractoare calculate în tractoare convenționale de 15 C.P. — precum și alte multe mașini agricole moderne.

In scopul îndeplinirii sarcinilor trasate pentru dezvoltarea producției industriale, a transporturilor, a agriculturii, a construcției de locuințe, de școli, spitale, grădinițe de copii și creșe, precum și a construcției altor clădiri de uz social-cultural, volumul global al investițiilor capitale de stat în economia națională a U.R.S.S. a fost stabilit pentru perioada 1956—1960 la 990 miliarde de ruble — în prețurile de la 1 iulie 1955 — adică cu 67% mai mult decît în cel de al cincilea plan cincinal.

In proiectul Directivelor celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. cu privire la cel de al saselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960, se acordă o mare atenție ridicării nivelului material și cultural al poporului. Salariul real al muncitorilor și funcționarilor se va ridica în medie cu 30%, iar veniturile colhoznicilor vor crește în medie cu cel puțin 40%. Se vor construi din fonduri de stat case de locuit cu o suprafață totală de aproximativ 205.000.000 metri pătrați, adică aproape de două ori mai mult decît în cincinalul precedent.

Sînt impresionante datele și cifrele din proiectul de Directive care oglindesc marea dezvoltare pe care o va cunoaște în anii celui de al saselea cincinal învățămîntul sovietic.

Se va înfăptui în esențial învățămîntul mediu general în orașe și sate prin instruirea copiilor și a tineretului în școli medii de cultură generală (de zece ani) și în instituții de învățămînt mediu speciale.

Se va dezvolta învățămîntul politehnic în școlile de cultură generală, asigurîndu-se cunoașterea de către elevi a celor mai importante ramuri ale producției industriale și agricole moderne.

Se va asigura o strînsă legătură a învățămîntului cu munca social-utilă; tînăra generație va fi educată în spiritul atitudinii comuniste față de muncă.

Se va ridica nivelul muncii didactico-educative în școli, se va dezvolta rețeaua de instituții extrașcolare pentru copii în orașe și sate. Se va asigura o mai largă participare a cluburilor, palatelor și caselor de cultură, a caselor tehnicii și a altor așezăminte culturale la desfășurarea muncii culturale în rîndurile școlarilor.

Se va întări baza materială didactică a școlii de cultură generală. In cel de al saselea cincinal va spori volumul construcțiilor de școli la orașe și sate aproximativ de 2 ori în comparație cu cel de-al cincilea cincinal. Va fi extinsă rețeaua de internate școlare.

In scopul ridicării nivelului de cultură generală al oamenilor muncii care nu au studii medii, va continua în cel de al saselea cincinal dezvoltarea rețelei cursurilor fără frecvență și serale ale școlilor de cultură generală, pentru ca oamenii muncii să poată învăța fără a ieși din producție.

Se va desființa taxa de învățămînt pentru clasele superioare ale școlilor medii, pentru instituțiile de învățămînt mediu, speciale și pentru instituțiile de învățămînt superior. In cei cinci ani numărul absolvenților specialiști cu studii superioare și medii va crește de aproximativ 1,5 ori, iar pentru ramurile industriei grele constructiilor, transporturilor și agriculturii — de aproximativ 2 ori în comparație cu cel de-al cincilea cincinal. Se va lărgi pregătirea specialiștilor în instituțiile de învățămînt din Ural, Siberia, Extremul Orient și Kazahstan pentru satisfacerea nevoilor crescînde de specialiști în aceste regiuni. Se va dezvolta prin toate mijloacele știința.

Cel de al saselea cincinal prevede un mare și puternic avînt al economiei naționale a Uniunii Sovietice și în primul rînd al industriei grele — temelia a economiei socialiste. Indeplinirea acestui plan va însemna întărirea continuă a puterii economice a U.R.S.S. și a capacității sale de apărare, ridicarea considerabilă a bunei stări a poporului, dezvoltarea culturii sovietice.

Oamenii cinstiți din întreaga lume văd în noul plan cincinal al Uniunii Sovietice o expresie grăitoare a forței de nezdruncinat a statului socialist a imensei superiorități a economiei socialiste, o expresie a politicii de pace a Uniunii Sovietice, politică ce se deosebește radical de politica de atîtări războinice și de goană a înarmărilor dusă de cercurile monopoliste din occident.

Poporul român vede în proiectul Directivelor pentru al saselea plan cincinal al Uniunii Sovietice un document istoric care deschide perspective mărețe de viitor nu numai U.R.S.S. ci și întregului lagăr al păcii.

Indeplinirea sarcinilor celui de-al saselea plan cincinal va constitui o mare contribuție la cauza întăririi continue a întregului lagăr socialist. Uniunea Sovietică va lărgi prin toate mijloacele colaborarea cu țările de democrație populară în domeniul folosirii cît mai raționale, în interesul comun, a resurselor economice și a capacităților de producție prin coordonarea dezvoltării diferitelor ramuri ale economiei naționale, specializarea și cooperarea în producție, precum și prin schimbul de realizări tehnico-științifice și de experiență înaintată în producție. Apărînd cu consecvență și fermitate posibilitatea și necesitatea coexistenței pașnice a țărilor cu sisteme social-politice diferite, statul sovietic va tinde de asemenea spre lărgirea comerțului cu alte țări pe baza respectării avantajului reciproc.

Ajutorul frățesc multilateral pe care îl acordă Uniunea Sovietică țării noastre, experiența nepretuită a poporului frate sovietic au pentru oamenii muncii din Republica Populară Română o deosebită importanță în lupta lor pentru a îndeplini mărețele sarcini trasate de cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

De la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

Lecția—mijloc important de realizare a disciplinei conștiente

Referatul prezentat în ședința plenară a consfătuirii de către secția de învățământ a orașului Galați a dovedit o bună orientare pedagogică în ceea ce privește înțelegerea și aprecierea mijloacelor ce trebuie folosite pentru realizarea disciplinei conștiente în școală.

O importanță deosebită a acordat referatul lecției ca mijloc de realizare a disciplinei conștiente. Referatul a combătut atitudinea acelor învățători și profesori care înțeleg disciplina conștientă în sens restrins, reducînd-o numai la respectarea din convingere a anumitor reguli de purtare. Un accent deosebit a pus referatul pe dezvoltarea interesului și a dragostei pentru muncă, pentru învățătură în rîndurile elevilor, pe formarea deprinderii de muncă perseverentă și temeinică. Pentru aceasta s-au dat exemple de învățători și profesori care manifestă o justă exigență atît față de calitatea muncii lor, cît și a elevilor, care au știut să facă din lecțiile predate un puternic mijloc educativ.

Astfel, învățători și învățătoare ca L. Vasilescu, D. Capotă, I. Ralea, E. Ciobanu, O. Zaharia, P. Răducanu și E. Vișan se străduiesc, în lecțiile lor, să le formeze elevilor o ținută corectă în timp ce vorbesc sau în timp ce lucrează, să le dezvolte o exprimare orală și scrisă cît mai îngrijită, o citire curgătoare și expresivă, să le formeze o scriere caligrafică și corectă din punct de vedere ortografic. În cadrul lecțiilor predate, în controlul efectuat asupra temelor, caută să dezvolte la elevii lor deprinderea de a îndeplini cu regularitate sarcinile școlărești.

De asemenea, învățătorii T. Blănaru, I. Butunoiu, A. Maftei și C. Popescu folosesc cu pricepere lecțiile de aritmetică pentru a dezvolta la elevi deprinderea de a lucra ordonat, de a executa cu atenție și corect diferitele exerciții și probleme. Convinși de importanța deosebită pe care o au deprinderile de muncă independentă în realizarea disciplinei conștiente, acești învățători acordă o mare atenție înarmării elevilor cu deprinderea de a rezolva independent problemele atît în clasă cît și acasă. În acest scop, ei aleg cu multă grijă exercițiile și problemele aplicative, iar pentru a-i deprinde pe elevi să judece și să înțeleagă legătura dintre elementele unei probleme, îi ajută să compună ei singuri unele probleme.

Exemple asemănătoare s-au dat în referat și cu privire la activitatea cadrelor didactice care lucrează la clasele V-X. De pildă, s-a arătat că prin aplicarea în practică a cunoștințelor de matematică, prin rezolvarea problemelor concrete, a crescut simțitor interesul elevilor pentru cunoașterea acestei discipline, dorința lor de a se înarma cu cît mai multe cunoștințe și deprinderi practice. Astfel, unii profesori au antrenat elevii la calcularea suprafețelor cultivate cu diferite cereale, cu vii și pomi fructiferi, la calculul cubajelor, la calculul zilelor muncă etc. Tovarășul M. Moise, profesor de matematică la școala nr. 6 de fete, în cadrul unor ore de aritmetică predate la clasa a V-a, a îndrumat pe eleve să formuleze singure probleme prin care să informeze pe părinți asupra procentului exact de reținere a diferitelor articole de îmbrăcăminte și de mobilă, conform Hotărîrii Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri din 5 decembrie 1955 cu privire la reducerea prețurilor. Tot astfel, tovarășii H. Marcovici, Z. Ionescu, Eleonora Burlescu, Andrei Roman, Ilie Lepădatu, H. Fedor, Larisa Chiriță și Mîndru Chiriță, ținînd seama de influența educativă pe care o exercită enunțul problemelor asupra elevilor, au compus cu ei probleme al căror conținut reflectă grija partidului nostru față de fiii oamenilor muncii, dezvoltarea uriașă a luptei popoarelor pentru pace.

Alte exemple prezentate de referat au arătat cum dezvoltă profesorii de fizică, de chimie, de științe naturale, de limba romînă, de istorie și de geografie dragostea elevilor pentru disciplina respectivă, cum le dezvoltă dragostea pentru producție și interesul pentru cunoașterea anumitor probleme și aspecte ale producției, cum le dezvoltă dragostea pentru patrie și dorința de a contribui la întărirea și înflorirea ei. De exemplu, tovarășul Pitaru, de la școala mixtă nr. 18, în predarea lecției de recapitulare „Motoare cu combustie internă" la clasa a VII-a, nu s-a mulțumit numai cu cunoștințele exacte, precise pe care elevii le aveau despre aceste mașini. El a ținut ca elevii să înțeleagă rolul acestor mașini în transformarea socialistă a agriculturii, importanța pe care o are fabricarea acestor mașini în țară la noi, frumusețea muncii celor care conduc astfel de mașini, cu ajutorul cărora transformă cîmpurile în lanuri întinse de grîu și de porumb.

Cu aceeași seriozitate a analizat secția de învățămînt, în referatul prezentat, lipsurile ce se manifestă în activitatea unor cadre didactice care neglijează caracterul educativ al lecțiilor. Astfel, referatul a arătat că lipsa de disciplină și dezordinea ce se constată în unele clase și chiar la unele școli se datorește în primul rînd faptului că lecțiile desfășurate de cadrele didactice de la aceste clase sau școli nu constituie un mijloc pentru educarea elevilor în spiritul disciplinei conștiente. Lăsîndu-se pradă rutinei, aceste cadre manifestă o totală delăsare; ele nu depun eforturi pentru a da lecțiilor lor un conținut științific și educativ bogat, o orientare justă din punct de vedere metodic, pedagogic. Ele nu manifestă exigență față de calitatea muncii lor și cu atît mai puțin față de munca elevilor. Cum este și firesc, astfel de cadre didactice nu au autoritate în fața elevilor, nu le trezesc interesul pentru lecțiile desfășurate. Așa muncesc, a arătat referatul, tovarășii M. Wecsler, Iordan Petrache și Constantin Bularda. De asemenea, tovarășa Aglaia Murgeanu, profesoară de matematică la școala nr. 12 de fete, nu reușește să trezească nici un fel de interes în rîndurile elevelor pentru studierea matematicii.

Referatul a criticat foarte aspru activitatea tovarășei Elena Zănoagă, profesoară de educație fizică la școala nr. 12 de fete, care nu are plan calendaristic, nu are plan de lecție, nu-și respectă angajamentele, are o ținută necorespunzătoare în timpul lecțiilor. Lecțiile sale sînt complect dezorganizate, constituind prilej de dezordine în viața claselor V-VII.

Prin felul cum secția de învățămînt a orașului Galați a analizat folosirea lecțiilor ca mijloc important de realizare a disciplinei conștiente în rîndurile elevilor, cadrele didactice au primit un serios ajutor. În cea de a doua jumătate a anului școlar ele vor reuși să folosească lecția cu mai multă pricepere în acest scop.

M. TUDOR

Munca educativă în centrul atenției cadrelor didactice

Activitatea educativă pe care învățătorii, profesorii și instructorii superiori de pionieri din orașul Iași au desfășurat-o în prima jumătate a anului școlar a fost temeinic analizată cu prilejul consfătuirii raionale.

Atît în referat cît și în cadrul discuțiilor s-a arătat că principalul mijloc de educare a elevilor în spiritul moralei comuniste îl constituie lecțiile. Dînd un adînc conținut educativ lecțiilor, profesori ca P. Constantin, Hareta Jerghiuță, Eliza Zăicescu și alții cultivă la elevi dragostea pentru patrie, pentru oamenii muncii din țara noastră care, prin eforturile lor, construiesc o viață nouă. Numeroși profesori de limba și literatura romînă, analizînd cu elevii conținutul de idei și forma artistică a operelor scriitorilor noștri clasici și contemporani, au făcut să crească dragostea tineretului pentru poporul muncitor, pentru literatura și limba lui. De asemenea, mulți profesori de istorie, de constituție, de fizică, de biologie etc. au știut să facă din lecțiile lor mijloace puternice de educare a elevilor în spiritul comunismului.

Referatul a scos însă în evidență faptul că în școlile din oraș mai există învățători și profesori care duc o muncă searbădă, formală, ale căror lecții nu contribuie la educarea comunistă a elevilor.

În consfătuire s-au discutat pe larg problemele activității diriginților. A fost popularizată experiența bună a unor diriginți care, colaborînd îndeaproape cu organizațiile de tineret și cu părinții elevilor, au reușit să formeze colective închegate de elevi, cu o atitudine sănătoasă față de învățătură, față de cerințele școlii. Așa de pildă, tovarășa Elena Alexandrescu, directoarea școlii de 7 ani nr. 6, a arătat că rezultatele la învățătură în școala pe care o conduce sînt strîns legate de munca pe care o desfășoară dirigintele acestei școli. „Clasa a VII-a — a spus tov. Alexandrescu — era în primul pătrar o clasă nedisciplinată, cu rezultate slabe la învățătură. Diriginta clasei, tov. Constanța Scutaru, s-a ocupat de fiecare elevă în parte, a chemat părinții la școală, a făcut vizite la domiciliul acestora. Datorită acestei munci, în pătrarul al II-lea disciplina elevelor s-a îmbunătățit simțitor".

Un factor important în realizarea disciplinei și a unei atitudini juste față de muncă îl constituie colaborarea între directorul școlii, diriginți, cadrele didactice și organizațiile de tineret. În școlile în care cadrele didactice au sprijinit activitatea organizațiilor de tineret, folosind la rîndul lor ajutorul acestora, s-au obținut succese însemnate în munca de instruire și educare a elevilor. După cum a reieșit însă atît din referatul secției de învățămînt cît și din referatul prezentat în cadrul secției instructorilor superiori de pionieri, mai sînt pedagogi care nu acordă atenția cuvenită organizațiilor de tineret, după cum mai sînt și unele organizații U.T.M. care desfășoară o muncă formală. Unii instructori de pionieri, de pildă, consideră că problema ridicării nivelului la învățătură al elevilor se poate rezolva prin măsuri izolate, cum ar fi simpla publicare a unui articol sau a unei caricaturi la gazeta de perete, fără să se aplice un întreg sistem de măsuri care să influențeze puternic atitudinea elevilor.

În cadrul discuțiilor, tov. Petre Mateciuc, învățător la școala medie mixtă nr. 2, a vorbit despre educarea disciplinei în clasele I-a și a II-a, unde nu există organizație de pionieri. Încă din primele zile de școală el a luat legătură cu părinții elevilor săi din clasa I-a, solicitîndu-le sprijinul, dîndu-le îndrumări privitoare la felul cum trebuie să se comporte cu copiii lor, cum să-i supravegheze pentru a asigura îndeplinirea temelor pentru acasă, cum să le organizeze timpul liber etc. Acordînd o atenție deosebită muncii educative, tov. Mateciuc a reușit să-i determine pe elevi să frecventeze cu regularitate cursurile, să-și execute cu conștiinciozitate temele.

Referatul secției de învățămînt a analizat pe larg diferitele aspecte ale muncii educative ce se desfășoară în școlile din orașul Iași, folosind un mare număr de exemple concrete. Totuși, unele capitole au avut un caracter teoretic iar altele enunțau numai problemele fără a analiza munca vie pe care au desfășurat-o pedagogii.

Discuțiile din cadrul ședinței plenare au complectat în mare măsură lipsurile referatului și au dovedit că învățătorii și profesorii din orașul Iași acordă problemei asigurării disciplinei și educării comuniste a elevilor atenția cuvenită.

V. POPOVICI

Pentru întărirea legăturilor școlii cu familia

In referatul prezentat la consfătuirea raională din Brăila s-a arătat că, stabilind o colaborare strînsă cu părinții, multe cadre didactice din școlile raionului au reușit să asigure în rîndurile elevilor o disciplină bună, care a influențat pozitiv nivelul întregii munci instructiv-educative. In cadrul lectoratelor pentru părinți s-au prezentat referate despre contribuția și rolul familiei în educarea voinței și caracterului copilului, despre programul zilnic al elevului în familie etc.

In cele mai multe sate părinții se simt legați de școală și consideră ca o datorie a lor sprijinirea învățătorilor și a profesorilor în îndeplinirea sarcinilor școlii. In satul Silistraru, de pildă, ca rezultat al unei munci susținute a pedagogilor, 30 dintre părinții ai căror copii au terminat în anul școlar trecut clasa a IV-a și-au înscris copiii în clasa a V-a. Pedagogii școlii din acest sat n-au întrerupt legătura lor cu părinții elevilor nici în timpul vacanței de vară. Prezența de sută la sută, în prima zi de școală, a elevilor înscriși a constituit o dovadă grăitoare a muncii pe care pedagogii au desfășurat-o în perioada vacanței.

Succese însemnate în munca cu părinții au obținut și cadrele didactice din orașul și raionul Roman.

Pentru a veni în sprijinul părinților, cadrele didactice de la școlile din Săbăoani, Văleni, Bîra, de la școala medie de fete și de la școala medie de băieți din Roman etc. au organizat pentru părinți ședințe în cadrul cărora s-au tratat teme pedagogice pentru care părinții au manifestat un interes deosebit. In ședințele pe care învățătorii și profesorii diriginți le organizează cu părinții elevilor din clasele respective s-a discutat despre organizarea timpului liber al elevilor, despre lectura extrașcolară a acestora etc.

Pentru a-i antrena pe părinți în sprijinul muncii instructiv-educative cadrele didactice de la școala medie de fete din Roman au adus la cunoștința părinților orarul. In felul acesta, părinții știu la ce materii trebuie să învețe copiii pentru a doua zi, îi pot supraveghea să se întoarcă la timp acasă, să nu lipsească de la unele lecții.

In cadrul adunărilor cu părinții, pedagogii le-au vorbit acestora despre necesitatea unei comportări disciplinate a elevilor în școală, în familie, pe stradă. In dorința de a contribui la disciplinarea unor elevi cu atitudini necorespunzătoare, o serie de părinți au adus la cunoștința diriginților abaterile de la disciplină pe care acești elevi le-au comis în afara școlii.

Pentru a ține legătura și cu acei părinți care, din cauza programului lor de muncă, vin mai rar la școală, unii diriginți din orașul Roman au inițiat un sistem de corespondență prin care comunică părinților situația la învățătură și disciplină a elevilor. Diriginții au atras atenția părinților, chiar de la începutul anului școlar, asupra necesității de a se interesa permanent de situația la învățătură și disciplină a copiilor lor, pentru ca paralel cu școala să ia și ei măsuri de îndreptare.

Cu prilejul consfătuirii cadrelor didactice din Roman a ieșit în evidență și faptul că o serie de învățători și profesori cum ar fi, de exemplu, cei de la școala din satul Pildești, nu acordă atenția cuvenită muncii în rîndul părinților, lipsindu-se în felul acesta de un sprijin important în munca lor.

Antrenarea părinților în munca de educare comunistă a elevilor, stabilirea unor cerințe unice din partea familiei și a școlii, constituie o condiție esențială pentru îmbunătățirea activității instructiv-educative.

V. POPA

Secția de învățămînt trebuie să fie un bun îndrumător al școlilor

Consfătuirea raională a cadrelor didactice în care se analizează munca școlilor este pentru pedagogi un prilej să-și vadă apreciată munca, să-și cunoască succesele și lipsurile din care să tragă învățăminte pentru activitatea viitoare.

Analiza adîncă a muncii școlilor pe baza cunoașterii amănunțite a activității vii, concrete a fiecărui învățător și profesor permite secției de învățămînt să prezinte masei cadrelor didactice experiența înaintată și rezultatele ei și, în același timp, să arate greșelile pe care acestea trebuie să le înlăture.

Felul cum privește colectivul de inspectori munca unei școli, a unui profesor, are o mare însemnătate. Munca ulterioară a acelei școli a acelui profesor se desfășoară apoi în lumina îndrumărilor primite. Dacă aceste îndrumări sînt bune, ele duc la obținerea unor succese. Dacă sînt greșite, duc la rezultate cu totul negative, deoarece pedagogul nepregătit le urmează întocmai, iar pedagogul cu experiență și pricepere își pierde încrederea în organul de conducere. Acest fapt are o consecință dăunătoare pentru întreaga muncă instructiv-educativă, pentru pregătirea elevilor.

Analizînd referatul privitor la întărirea disciplinei în școală și la exigența cadrelor didactice, prezentat de către secția de învățămînt a orașului Satu Mare în ședința plenară a consfătuirii cadrelor didactice, trebuie să spunem că, în general, conținutul lui este sărac în îndrumări.

Este adevărat că, arătînd lipsuri ca cele existente în școala medie de fete nr. 4 privitoare la notarea elevelor, referatul a ajutat participanților la consfătuire să înțeleagă că trebuie să acorde o grijă deosebită notării elevilor, să folosească notarea în scop educativ. De asemenea, criticînd atitudinea unor cadre didactice care neglijează combaterea influențelor misticismului, a îndreptat atenția pedagogilor asupra pericolului acestor influențe. Popularizînd experiența muncii pline de succes a profesorului Bud Iuliu, de la școala medie nr. 1, și a directorului Szabo Iuliu, de la școala medie nr. 4 care s-au ocupat sistematic și cu perseverență de cunoașterea elevilor cu abateri mai grave de la disciplină și de îndreptarea lor prin metode și procedee potrivite în fiecare caz în parte, referatul a dat învățătorilor și profesorilor din orașul Satu Mare prilejul de a trage multe învățăminte cu privire la cunoașterea elevilor și la întărirea disciplinei în școală.

Alături de experiența pozitivă, colectivul secției de învățămînt a prezentat însă în referat, tot ca experiențe înaintate, o serie de metode greșite sau nepotrivite muncii din școală. Bunăoară, în vederea educării elevilor în spiritul grijii față de bunul obștesc s-a indicat o metodă nepotrivită specificului activității școlare, ca aceea a preluării clasei în păstrare socialistă. Sau, pentru întărirea dragostei de citit, a fost popularizată metoda întrecerii între clase.

Dar referatul a cuprins greșeli în ceea ce privește aprecierea unor metode și procedee de activitate educativă chiar și în prima lui parte, în care a dezbătut din punct de vedere teoretic problema educării elevilor în spiritul disciplinei conștiente. Aici s-au dat definiții și explicații neștiințifice, care dovedesc atît necunoașterea problemelor, cît și lucrul de mîntuială. De pildă, vorbind despre căile și mijloacele educării disciplinei conștiente, referatul arată că „ele se pot concretiza în două mari metode: convingerea și constrîngerea". „Convingerea și constrîngerea sînt — spune referatul — cele două laturi ale educației comuniste în general și educării disciplinei conștiente în special"

Avînd aceste mari lipsuri, referatul poate fi considerat în totalitatea lui slab. El nu a venit în ajutorul cadrelor didactice, ci dimpotrivă, a semănat confuzii în mintea învățătorilor și profesorilor tineri, care nu au încă destulă experiență.

La sfîrșitul referatului s-a vorbit mult despre exigența cadrelor didactice, arătîndu-se că profesorul trebuie să fie bine pregătit, să verifice cu regularitate cunoștințele elevilor, să le aprecieze în mod just. Este necesar ca și secția de învățămînt a orașului Satu Mare să fie exigentă cu sine însăși. Colectivul de inspectori are datoria să studieze sistematic problemele importante ale pedagogiei, să analizeze mai atent rezultatele muncii școlilor, să le aprecieze cu mai multă pricepere.

Secția de învățămînt recunoaște în referat, ca o gravă lipsă a sa, faptul că nu a vizitat îndeajuns școlile și nu a întocmit procese verbale de inspecție. Este bine că secția își recunoaște această lipsă și este hotărîtă să treacă la remedierea ei. Pentru aceasta însă ea trebuie să facă eforturi mari nu numai pentru a cuprinde în munca ei de control toate școlile, așa cum se prevede în rezoluția consfătuirii lor, ci și pentru a îndruma cu competență activitatea cadrelor didactice, care vor să aibă în inspectorii lor buni îndrumători.

E. MARIN

Condiții tot mai bune de învățătură pentru studenți

In anii primului cincinal, la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Capitală s-au ridicat construcții impunătoare, cuprinzînd numeroase săli de cursuri, aule și laboratoare, menite să asigure condiții optime de învățătură viitorilor ingineri agronomi. A început de asemenea, executarea unor sere moderne pentru experimentări, unde se vor putea efectua și în timpul iernii studii asupra culturii legumelor.

In acest an, constructorii din trustul nr. 1 au primit sarcina unor noi lucrări în cadrul complexului Institutului: un grup de patru cămine studențești — clădiri cu trei etaje, avînd fiecare o capacitate de 300 de locuri.

Din activitatea unui cerc pedagogic

Una din formele muncii metodice care contribuie în mod serios la creșterea nivelului profesional al cadrelor didactice este desfășurarea lecțiilor deschise. Organizate în cadrul cercurilor pedagogice, ele reușesc de obicei să arate cadrelor didactice, în special celor tinere și lipsite de experiență, cum se ține o lecție bună, prilejuiesc un rodnic schimb de experiență.

Cabinetul pedagogic regional din Craiova a dat cadrelor didactice o serie de îndrumări metodice în legătură cu buna pregătire și desfășurare a lecțiilor deschise, iar ulterior, prin colectivul de metodiști, a urmărit și a îndrumat cu atenție această activitate. Iată, de pildă, cum se desfășoară lecțiile deschise de limba rusă. Ele sînt pregătite de obicei de cei mai buni profesori care predau această specialitate și tind să ajute la rezolvarea problemelor specifice ratonului. Profesorii se pregătesc serios pentru lecțiile deschise: consultă bibliografia, întocmesc material didactic, se sfătuiesc cu tovarășii lor de muncă, cer ajutorul metodistului. Ei își dau seama că membrii cercului pedagogic care vin de la distanțe de zeci de kilometri trebuie să învețe ceva de la ei.

În organizarea lecțiilor deschise au existat, însă, și o serie de lipsuri. Astfel, unii responsabili de cercuri pedagogice încredințau pregătirea lecțiilor deschise unor cadre didactice fără experiență. Anunțîndu-le că vor trebui să țină o lecție deschisă, acești responsabili nu dădeau nici un fel de îndrumări, nu mai manifestau nici un fel de interes față de problema respectivă pînă la ședința cercului pedagogic, din care cauză aceste lecții nu-și atingeau scopul. La alte cercuri pedagogice se stabilea doar care învățător sau profesor va trebui să pregătească lecția, fără a se indica o temă metodică precisă.

Toate aceste lipsuri au fost scoase în evidență de metodiști cu prilejul participării la ședințele cercurilor pedagogice sau cu prilejul analizei muncii acestora la cabinetul pedagogic regional. În urma măsurilor luate, situația s-a îmbunătățit.

O deosebită atenție s-a acordat antrenării cadrelor didactice la discutarea lecțiilor. Se constatase, în adevăr, că de multe ori analiza lecțiilor se desfășura superficial, că nu se urmărea tema centrală a lecției, că unii din participanți nu-și exprimau deloc părerea. Pentru înlăturarea acestor lipsuri s-au dat următoarele îndrumări: înaintea lecției deschise, profesorul să citească planul acesteia, să arate în mod clar scopul ei. Apoi, membrii cercului pedagogic, împărțiți în grupe de cîte 2-3 tovarăși, să urmărească o anumită problemă din cadrul lecției. De pildă, să urmărească cum organizează profesorul repetarea materialului însușit anterior și cum leagă el cunoștințele vechi de cele noi, ce metode și procedee folosește pentru explicarea cunoștințelor noi, cum fixează cunoștințele în timpul lecției, cum alege și cum explică tema pentru acasă, cum se preocupă de dezvoltarea vorbirii elevilor etc. O grupă formată din cei mai buni profesori are sarcina să urmărească întreaga lecție și să arate cum a asigurat profesorul, în cursul lecției, atingerea scopului ei.

La discuții se comunică mai întîi observațiile cu privire la tema dată. Cei care au urmărit numai o problemă în mod special sînt solicitați, bineînțeles, să-și spună părerea și asupra altor laturi ale lecției. Concluziile sînt trase de către responsabilul cercului pedagogic.

Această formă de analiză are avantajul de a realiza o cercetare adîncă a desfășurării lecției și antrenează la discuții majoritatea pedagogilor.

În felul acesta desfășurarea lecțiilor deschise din cadrul cercurilor pedagogice s-a îmbunătățit.

AL. ZIMBLER
metodist la cabinetul pedagogic regional Craiova

Să combatem cauzele insuccesului la învățătură

Voind să cunosc cauzele pentru care unii dintre elevii clasei a V-a „A" de la școala noastră dau răspunsuri slabe la lecții, printre alte măsuri am folosit și discuția cu elevii, verbală sau scrisă. Astfel, la începutul celui de al doilea pătrar, într-una din zile am cerut elevilor să răspundă în scris la următoarea întrebare: de ce nu răspund bine la lecții? Răspunsurile elevilor nu sînt cîtuși de puțin lipsite de semnificație. În general, elevii au fost sinceri și s-au gîndit mult înainte de a formula răspunsurile. Iată o parte din motivele pe care le aduc ei: „răspund prost pentru că nu învăț acasă"; „...pentru că nu învăț la internat"; „...pentru că nu-mi fac temele"...; „...pentru că nu este liniște în orele de meditație". Alte răspunsuri oglindesc și alte cauze: „...răspund greșit pentru că nu sînt atent în timpul lecției"; „...pentru că sînt grele lecțiile"; „...pentru că nu-mi iau notițe în clasă"; „...pentru că învăț, dar uit"

Cele mai multe răspunsuri se referă la pregătirea lecțiilor și a temelor pentru acasă. După acestea urmează răspunsurile privind greutatea lecției, adică cele referitoare la faptul că unele lecții depășesc puterea de înțelegere și de concentrare a elevilor. Mai puțin numeroase sînt răspunsurile privitoare la condițiile de muncă de acasă sau de la internat ale elevilor.

Aceste răspunsuri ridică probleme importante pentru pedagogi. În primul rînd ridică problema priceperii și grijii pedagogului pentru buna organizare și desfășurare a lecției. În al doilea rînd privesc îndrumarea muncii independente a elevilor de către profesori și controlul asupra felului cum acestia înțeleg să se achite de îndatoririle școlărești.

În general, în școala noastră se observă preocuparea cadrelor didactice pentru îmbunătățirea calității lecțiilor. Se acordă, însă, mai puțin interes problemei pregătirii lecțiilor de către elevi și efectuării temelor date acasă. Necesitatea unei îndrumări perseverente în acest sens reiese nu numai din răspunsurile elevilor care au goluri în cunoștințe, ale elevilor rămași în urmă, ci și din răspunsurile elevilor cu rezultate bune la învățătură. Iată, de pildă, ce spune unul dintre elevi „...învăț mai greu la gramatică pentru că acasă nu mă uit întotdeauna în notițe. Nu repet anumite lecții care mi se par mai grele. Dacă fac o temă nu revin niciodată asupra ei, ca să-mi revăd greșelile. Imi dau seama de greșeli numai în clasă, cînd sînt pus în situația să-mi citesc tema".

Datoria profesorului de a îndruma munca independentă a elevilor se accentuează și mai mult în cazul elevilor rămași în urmă la învățătură. Acestia trebuie convinși că fără o muncă individuală iust organizată nu poate exista succes la învățătură. Oricît de interesantă ar fi lecția, oricît de bine ar fi fost înțelese de elevi cele predate de profesor la lecții, ele nu vor căpăta trăinicie atîta timp cît, pentru însușirea lor, elevii nu vor depune eforturi individuale și în afara orelor de clasă. Interesul elevului pentru lecția din clasă trebuie să se împletească neapărat cu interesul pentru pregătirea lecției acasă sau la internat. Pregătindu-se cu grijă pentru lecție, elevul are posibilitatea să-și fixeze și să-și consolideze cunoștințele transmise de profesor în timpul lecției.

Rolul activității independente a elevilor iese și mai mult în evidență dacă ținem seama de faptul că nu toți elevii gîndesc cu aceeași rapiditate. Mulți dintre ei gîndesc mai încet. Ei găsesc legăturile între fapte și fenomene mai anevoie. Dacă la lecție n-au avut răgazul necesar pentru a înțelege îndeajuns problema, prin munca individuală pe care o desfășoară acasă ei pot să-și completeze și să-și îmbogățească cunoștințele.

Munca pe care elevul o efectuează independent depinde în mare măsură de condițiile de studiu de acasă sau de la internat, de felul cum conducerea școlii se interesează de calitatea muncii independente a elevilor, de perseverența cu care profesorii urmăresc îndeplinirea sarcinilor de către elevi. O temă dată acasă și necontrolată regulat permite elevului să alunece pe panta periculoasă a delăsării și superficialității. Experiența ne arată că exigența profesorului, controlul permanent al cunoștințelor și îndeosebi al temelor pentru acasă, mai ales la clasele V—VII, este mijlocul sigur pentru a-l face pe elev să pretuiască munca școlară.

Efectuarea temei pentru acasă presupune punerea în practică a cunoștințelor transmise la lecție. Acest lucru cere, fără îndoială, eforturi din partea elevului. Mai întîi pentru a-și aminti cele ce a învățat la lecție și, în al doilea rînd, pentru a găsi legături noi cu privire la aceste cunoștințe. Exercițiul, problema sau tema, oricare ar fi ea, de la oricare obiect de învățămînt devine în însuși procesul de efectuare a acesteia, mijlocul de fixare temeinică și de adîncire a cunoștințelor. Îndeplinirea acestei îndatoriri școlărești are și un rol educativ destul de important. Ea le formează și le perfecționează elevilor deprinderea de a munci sistematic și organizat, le formează calități de care au nevoie în viață — ca răbdarea, perseverența în vederea obținerii rezultatului dorit, încrederea în forțele proprii.

Efectuarea temelor pentru acasă le formează prin urmare elevilor deprinderea de a munci independent. Fără această deprindere nu poate exista o muncă individuală serioasă, nu poate exista nici succes la învățătură. Deci pedagogul are datoria să-i obișnuiască pe elevi să muncească, să-și efectueze regulat temele și să-și pregătească cu grijă lecțiile.

O altă problemă ce rezultă din răspunsurile elevilor este cea privitoare la accesibilitatea lecțiilor.

Rezultatele muncii elevului sînt în funcție de calitatea lecției, de priceperea profesorului de a face cunoștințele accesibile elevilor, de a le aduce la puterea lor de înțelegere, de a le prezenta în așa fel încît să le trezească interesul pentru studiul obiectului pe care-l predă. Muncind sistematic și organizat, cu timpul elevii vor ajunge să-și îndeplinească sarcinile școlare nu numai din datorie, ci și din plăcere. Munca lor în acest caz va da bune rezultate. Aceste rezultate le creează buna dispoziție, le dezvoltă încrederea în posibilitățile lor și, în același timp, le stimulează dorința de a-și spori aceste rezultate.

Elevii s-au referit, în răspunsurile lor, îndeosebi la lecțiile de matematică. Grea este pentru ei și istoria, sînt grele și alte obiecte. Este semnificativ faptul că părerea aceasta dăinuie și printre cei mai buni elevi din clasă. De unde vine greutatea înțelegerii lecțiilor de matematică sau de istorie? Răspunsul ni-l dau însiși copiii. „Nu înțeleg lecțiile de matematică pentru că tovarășul profesor ne pune pe noi să facem comparațiile și să deducem regulile". „Ne trebuie prea mult timp pentru pregătirea lecțiilor de istorie, pentru că aceste lecții sînt prea lungi". „Tovarășul profesor predă prea repede și nu reușim să urmărim firul lecției".

Primul răspuns: — „Nu pricep lecțiile de matematică pentru că tovarășul profesor ne pune pe noi să facem comparațiile și să deducem regulile" — dovedește faptul că elevii nu sînt învățați să judece. Urmează de aci că în primele patru clase elementare nu s-a pus suficient accentul pe formarea gîndirii logice a elevilor. Judecata logică presupune încordarea intelectuală, cheltuială de energie psihică, în ultimă instanță — muncă. Faptul că elevul așteaptă mereu explicația profesorului arată că el este obișnuit să i se dea totul de-a gata, că nu este deprins să muncească, să facă eforturi. Greutatea principală de care se izbesc cei mai mulți elevi în studiul matematicii constă tocmai în faptul că, neputînd sezisa legăturile și elementele comune, neputînd generaliza materialul transmis, ei urmăresc greu lecția predată de profesor. Ei nu au încă deprinderea de a analiza, de a judeca. Lecțiile de matematică sînt grele, în cazul clasei a V-a, și pentru faptul că analiza problemelor nu este suficient de metodic condusă de profesor, astfel încît să pună cu usurință în evidență elementele comune. De asemenea, profesorul, fiind absorbit de mersul lecției, uită să prindă întreaga clasă în cîmpul său vizual și uită, în același timp, să lucreze cu toți elevii. De aci, lipsa de disciplină din timpul unor lecții de care amintesc o parte din elevi. Este semnificativ faptul că această defecțiune este semnalată tot de elevii buni, și nu este de mirare acest lucru.

Elevii afirmă, de asemenea, că la istorie asimilează greu cunoștințele pentru că lecțiile sînt prea lungi. De aci rezultă faptul că profesorul este nevoit să explice prea repede. Lecțiile de istorie sînt grele și pentru că materialul din manual prezintă uneori probleme prea complicate pentru puterea de înțelegere a elevilor.

La aceste cauze principale, valabile pentru oricare din obiectele de învățămînt, elevii mai adaugă: lipsa unor manuale, lipsa unor condiții prielnice de studiu acasă sau la internat, lipsa deprinderii de a lua notițe la lecții.

Fiecare din aceste cauze, odată descoperite, pune pe profesorul grijuliu în situația de a găsi mijlocul adecvat pentru înlăturarea lor, indiferent dacă depind de propria lui pregătire pedagogică și științifică sau de factori care acționează în timpul cînd elevul nu se află în școală.

Concluziile ce se desprind din răspunsurile elevilor, motivările date de acestia arată că profesorul trebuie să fie foarte atent asupra felului cum își desfășoară lecția, asupra cerințelor față de elev și asupra felului cum își îndeplinește acesta îndatoririle școlare. Asigurarea permanentă a acestor condiții prezintă suficiente premize pentru realizarea succesului la învățătură al elevilor.

I. DUICA
profesor la școala medie mixtă din Hateg

In laboratorul școlii pedagogice mixte din Deva, elevele și elevii execută numeroase experiențe de fizică și chimie.

Să sprijinim activ organizațiile de tineret

In trecut, secția de învățămînt a raionului nostru a dat dovadă de unele lipsuri în munca de îndrumare și control a școlilor în ceea ce privește colaborarea lor cu organizațiile U.T.M. și de pionieri. Este drept că secția a colaborat cu Comitetul raional U.T.M., iar o serie de măsuri cu privire la organizarea procesului instructiv-educativ au fost luate de comun acord, linia comună transmițîndu-se pînă jos, la unitățile școlare. In ședințele cu directorii școlilor sau în consiliile pedagogice, organele secției nu uitau să atragă atenția asupra organizațiilor de tineret și asupra necesității ca acestea să fie sprijinite în activitatea lor de către conducerile școlilor și cadrele didactice. Toate acestea au contribuit, fără îndoială, într-o anumită măsură, la obținerea unor succese în munca de instruire și de educare a elevilor.

Experiența ne arată că acolo unde instructorul de pionieri a obținut sprijinul întregii școli, începînd cu acela al directorului, lucrurile au mers bine. De pildă, tovarășa Georgeta Obreja, instructoare superioară de pionieri la școala medie de fete din Tecuci, a primit un sprijin important din partea școlii. Ea și-a început activitatea din acest an școlar prin studierea atentă a pionierilor și elevilor și printr-o bună organizare a alegerilor. Ajutată de directoarea școlii, de diriginte și învățătoare, tov. Obreja a reușit să asigure un conținut bogat dărilor de seamă, acestea oglindind viu realizările și lipsurile pionierilor, cauzele lor. Discuțiile purtate la adunări au fost însuflețite de un ascuțit spirit critic, scotîndu-se la iveală atitudinea unor pioniere care au rămas în urmă la învățătură fiindcă au fost neatente în timpul lecțiilor, au lipsit de la școală, au întîrziat adesea ori au refuzat ajutorul colegelor. Alegerile activului pionieresc și-au atins scopul la această școală, unde s-a reușit, într-o măsură destul de mare, să se creeze o opinie sănătoasă a colectivului de eleve. Planurile de muncă ale unității și ale detașamentelor s-au alcătuit cu sprijinul diriginților și au fost îmbunătățite în adunări, prin propunerile făcute de pioniere. Faptul că un număr de pioniere au rămas în urmă pe patrarul I a determinat-o pe tov. Obreja să asiste la lecțiile profesorilor, cu scopul de a urmări nivelul de pregătire al pionierelor și elevelor și de a găsi căile pentru înlăturarea lipsurilor.

Mai sînt însă în raion școli la care lucrurile stau altfel — și aceasta se datorește în bună măsură lipsurilor secției de învățămînt. Astfel, rareori secția de învățămînt trimitea un inspector la obișnuitele seminarizări lunare ale instructorilor superiori de pionieri și, din cauza aceasta, multe din aspectele muncii școlilor treceau neobservate de noi, rămînînd în felul acesta insuficient înarmați în activitatea noastră de îndrumare și control. Secția de învățămînt nu s-a preocupat de activitatea instructorilor superiori de pionieri — și dacă ei erau, în același timp, învățători sau profesori — noi îi priveam în primul rînd ca învățători sau profesori, le controlam munca și îi îndrumam ca atare, ignorînd adesea că ei îndeplinesc, în sînul unităților școlare, funcțiunea importantă de instructori superiori de pionieri și că au deci nevoie și în această direcție de sprijinul organelor învățămîntului. Inspectorii raionali au urmărit pe teren cu multă constîinciozitate activitatea școlilor în ansamblul ei, dar mai puțin cum sînt sprijinite organizațiile U.T.M. și de pionieri din școală.

Această atitudine a secției raionale de învățămînt a avut o influență negativă asupra directorilor școlilor, asupra cadrelor didactice și chiar asupra unor instructori de pionieri și de aceea unii dintre ei au neglijat activitatea pionierească. Așa s-a întîmplat, în cursul patrarului I, la școala de 7 ani din comuna Negrilești, unde planul de muncă al unității a fost alcătuit în mod formal, ruot de realitățile școlii. Așa s-a întîmplat și la școala de 7 ani din comuna Tepu. Tovarășa Popa Măndiță, fostă instructoare superioară de pionieri la această școală, nu a constituit nici decum un exemplu pozitiv, demn de urmat de pionieri și școlari. Ar fi putut deveni însă, o bună instructoare, dacă ar fi primit la timp ajutorul directorului școlii, tov. Basoc Ion, el însuși utemist, care dovedește pricepere și constîinciozitate în activitatea sa de conducător de școală, dar care n-a sprijinit suficient organizația de pionieri.

Participînd la cursurile de perfecționare, am înțeles mai limpede că secția raională de învățămînt, pentru a asigura realizarea cu mai mult succes a sarcinilor educative ale școlilor, trebuie să exercite un control metodic asupra directorilor de școli, urmărind felul în care aceștia sprijină organizațiile de tineret și ajutîndu-i în această privință. Ca urmare, secția noastră acordă acum mult mai multă grijă îndrumării directorilor, diriginților, tuturor cadrelor didactice în ceea ce privește problemele muncii cu organizațiile U.T.M. și de pionieri. La sfîrșitul fiecărui patrar au loc ședințe comune — cu directorii și instructorii superiori de pionieri — pentru analiza muncii.

Veghind, alături de comitetul raional U.T.M., ca activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri să-și mențină orientarea generală în conformitate cu scopurile acestor organizații, secția de învățămînt urmărește în același timp, ca această activitate să fie subordonată sarcinilor instructiv-educative ale școlii. In strînsă legătură cu secția școli și pionieri a comitetului raional U.T.M., secția de învățămînt urmărește munca instructorilor superiori de pionieri.

Secția de învățămînt și-a propus să acorde o atenție mai mare desfășurării activității la casa pionierilor din oraș, determinînd dezvoltarea unei legături mai strînse a casei cu școlile și sprijinind-o mai mult în munca de instruire a activelor pionierești.

Aceste măsuri contribuie mult la îmbunătățirea întregului proces instructiv-educativ din școlile raionului nostru.

ST. TOMOZEI
șeful secției de învățămînt
a raionului Tecuci

Campionatele școlare pe anul 1956

In anii primului nostru plan cincinal, organizarea campionatelor republicane școlare a devenit o adevărată tradiție în viața sportivă a tineretului studios. Pe lîngă faptul că dau elevilor posibilitatea de a-și demonstra calitățile lor sportive, aceste campionate sînt și un minunat prilej de educație cetățenească și patriotică a tineretului.

Activitatea în colectiv, spiritul sănătos de emulație au contribuit într-o măsură însemnată la întărirea disciplinei conștiente a elevilor, i-au stimulat la o muncă conștientă pentru dezvoltarea calităților fizice, morale și intelectuale.

Situația bună la învățătură a elevilor care au participat în etapele finale ale campionatului republican școlar din anul 1955 a dovedit că majoritatea fruntașilor la sport sînt și fruntași la învățătură. Pentru a încuraja munca acestora, strădaniile și rezultatele obținute, Ministerul Învățămîntului le-a acordat premii.

Cu prilejul campionatelor republicane școlare din anul 1955 numeroși elevi, din diferite colțuri ale țării, au obținut rezultate tehnice frumoase (la gimnastică, atletism și înot), care pot fi îmbunătățite prin muncă perseverentă și bine îndrumată. Aceste rezultate se datoresc în mare măsură muncii perseverente și devotate a profesorilor de educație fizică din școlile respective, precum și sprijinului acordat de conducerile acestor școli. Astfel profesorii Darie din Rm. Vîlcea, Diaconu din Dorohoi, S. Caragea din Tr. Măgurele, S. Negreanu și C. Moștun din București, V. Răileanu din Sibiu, V. Moldovan din Alba Iulia și alții au depus o muncă susținută pentru pregătirea elevilor și pentru o cît mai bună organizare a campionatelor școlare.

Ținînd seama de experiența anului 1955 și pentru a asigura elevilor o activitate sportivă organizată în diferitele perioade ale anului școlar, Ministerul Învățămîntului, de acord cu C.C.F.S., a stabilit ca în anul 1956 campionatele școlare să se organizeze sub trei forme: campionate școlare republicane pentru gimnastică, atletism și înot, care se vor desfășura începînd cu etapa pe școală pînă în etapa finală pe țară, campionate școlare regionale pentru volei-fete, handbal-băieți, schi-băieți și fete, care se vor desfășura începînd cu etapa pe școală pînă în etapa pe regiune și campionate școlare pe localități, pentru atletism-băieți și fete, baschet-băieți și fete și oină-băieți.

Campionatele pe localitate se vor desfășura în lunile septembrie, octombrie și noiembrie, iar celelalte conform calendarului de mai jos:

Denumirea disciplinei sportive	Participanți	Datele desfășurării etapelor				
		Școala	Raion Localitate	Regiune	Zonă	Finală
Gimnastica	Fete Băieți	pînă la 29 I.	11-12 II.	25-26 II	10-11 III	Tg. Mureș 7-8 IV
Atletism	Fete Băieți	pînă la 21-22 IV	28-29 IV	12-13 V	30-31 V	București 30 VI-1 VII
Înot	Băieți Fete	—	23-24 VI	7-8 VII	14-15 VII	Sibiu 28-29 VII
Schi	Fete Băieți	pînă la 21 I.	4-5 II	18-19 II	—	—
Volei	Fete	pînă la 1 IV	14-15 IV	26-27 V	—	—
Handbal	Băieți	pînă la 1 IV	14-15 IV	26-27 V	—	—

Pentru ca un număr cît mai mare de elevi să participe la campionatele școlare pe anul 1956, colectivele sportive școlare trebuie să preluocreze cu toți elevii, sub îndrumarea profesorilor de educație fizică, regulamentul privitor la aceste campionate. De asemenea, se vor organiza întreceri în cadrul claselor și între clase, iar cele mai bune elemente vor fi antrenate din timp, în mod metodic în vederea campionatelor.

Profesorii de educație fizică vor avea grijă ca elevii selecționați pentru a reprezenta școala în etapa pe localitate și pe raion, ca și în etapele superioare, să nu-și neglijeze învățătura.

Pentru ca activitatea sportivă să constituie într-adevăr și un mijloc de ridicare a nivelului la învățătură, profesorii de educație fizică trebuie să țină o legătură permanentă cu diriginții, să urmărească cum evoluează situația la învățătură a elevilor selecționați pentru campionate și să ia măsuri concrete pentru ajuterarea acestora. Cu sprijinul diriginților și al directorilor de școli se poate asigura o bună pregătire a elevilor atît la sport cît și la învățătură.

Directorii de școli și profesorii care-i însoțesc pe elevi în timpul deplasării în alte localități trebuie de asemenea să acorde o atenție deosebită respectării regulilor de conduită de către elevi și organizării timpului liber al acestora în mod cît mai folositor.

Comisiile de organizare a etapelor campionatelor vor lua din timp măsurile necesare pentru a le asigura elevilor condiții bune de cazare, odihnă și hrană. De asemenea, ele trebuie să organizeze pentru elevii veniți în localitatea respectivă vizitarea unor instituții sau monumente mai importante, excursii în împrejurimi.

Prin munca lor entuziastă și prin pricepera lor, profesorii de educație fizică trebuie să facă din campionatele școlare nu numai un mijloc de demonstrare a măiestriei sportive a tineretului, ci și un mijloc de educare comunistă a acestuia. Pentru a-și îndeplini cu succes această sarcină ei trebuie să ceară și sprijinul directorilor de școli și al celorlalte cadre didactice, pentru ca și acestea să-i urmărească și să-i îndrumeze pe elevi în timpul manifestărilor sportive. Sprijinind organizarea campionatelor școlare, secțiile de învățămînt, direcțiile de școli și cadrele didactice vor contribui la continua dezvoltare a culturii fizice și a sportului în rîndurile tineretului studios.

M. T. IONESCU
Șeful serviciului pentru educație fizică și sport din Ministerul Învățămîntului

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

O nouă contribuție la cauza păcii...

Răspunsurile tovarășului N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. la întrebările unui redactor al revistei americane „Vision" au suscitat un viu interes în rîndurile opiniei publice mondiale.

Șeful guvernului sovietic a reafirmat că cel mai important principiu al politicii externe a Uniunii Sovietice este coexistența pașnică a statelor. Uniunea Sovietică nu se amestecă în treburile interne ale celorlalte state și consideră că nici alte state nu trebuie să se amestece în treburile interne ale U.R.S.S. Politica externă a Uniunii Sovietice se bazează pe respectarea suveranității tuturor statelor, atît mari cît și mici, pe recunoașterea dreptului tuturor popoarelor la o dezvoltare națională și de stat independentă.

Aceasta este atitudinea U.R.S.S. și față de țările Americii Latine — la care s-au referit întrebările redactorului revistei „Vision". N. A. Bulganin arată că relațiile care există între U.R.S.S. și unele țări din această regiune, cum sînt Argentina, Mexic și Uruguay aduc foloase ambelor părți, usurînd colaborarea între U.R.S.S. și aceste țări în problemele privind menținerea și întărirea păcii, contribuind la dezvoltarea legăturilor economice, culturale și de altă natură între Uniunea Sovietică și țările respective. Opinia publică din aceste țări manifestă un viu interes față de răspunsurile tov. N. A. Bulganin. Ziarele „La Manana", „El Paiz", „El Bien Publico" etc. din Uruguay, de pildă, au publicat la loc de frunte textul întrebărilor și răspunsurilor. Ziarele acordă o mare atenție problemelor lărgirii comerțului țărilor Americii Latine cu Uniunea Sovietică, pe bază de avantaj reciproc.

Șeful guvernului sovietic a arătat că Uniunea Sovietică este gata să stabilească relații diplomatice și cu acele țări ale Americii Latine cu care încă nu întreține asemenea relații. „Sîntem pentru dezvoltarea legăturilor internaționale și a colaborării cu toate statele, inclusiv cu țările Americii Latine" — a spus N. A. Bulganin.

Răspunzînd la întrebarea „Ce mărfuri ar putea oferi Uniunea Sovietică țărilor Americii Latine și ce ar dori Uniunea Sovietica să cumpere din aceste țări", N. A. Bulganin a arătat că Uniunea Sovietică exportă un larg sortiment de mărfuri cu condiția să existe interes reciproc. U.R.S.S. ar putea, de pildă, să livreze țărilor Americii Latine, printre altele, diferite tipuri de utilaj industrial și mașini, printre care utilaj pentru industria petroliferă, utilaj complect pentru diferite întreprinderi, mașini unelte, automobile, mașini agricole. U.R.S.S. exportă și o serie de alte mărfuri care pot prezenta interes pentru țările Americii Latine.

La rîndul ei U.R.S.S. ar putea importa din aceste țări produse agricole, animaliere, produse ale industriei miniere.

Un interes deosebit manifestă opinia publică din țările Americii Latine față de acea parte din răspunsurile tov. N. A. Bulganin în legătură cu întrebarea sus amintită, care se referă la faptul că, în caz de nevoie, Uniunea Sovietică ar putea să acorde ajutor tehnic și în specialiști și să facă de asemenea schimb de experiență în domeniul industriei, energeticii, constructiilor, transporturilor și agriculturii.

Opinia publică democratică din toate țările a salutat cu bucurie răspunsurile șefului guvernului sovietic ca o nouă dovadă a politicii de pace și colaborare internațională a U.R.S.S.

Cu totul alta este însă poziția cercurilor agresive din S.U.A. Din comentariile presei americane reiese îngrijorarea acestor cercuri față de dorința U.R.S.S. de a dezvolta relațiile internaționale și colaborarea cu țările Americii Latine și față de ecoul produs de propunerile sovietice în țările Americii Latine.

Poporul romîn, ferm convins că întărirea relațiilor diplomatice, comerciale și culturale între țări, indiferent de sistemul lor social, contribuie la destinderea internațională, a salutat cu bucurie răspunsurile șefului guvernului sovietic ca pe o nouă contribuție la cauza păcii.

...și o nouă încercare de reabilitare a politicii „de pe poziții de forță"

Săptămîna trecută John Foster Dulles, secretarul Departamentului de stat al S.U.A. a acordat un interviu lui James Sheoley, corespondentul revistei „Life". In declarațiile făcute cu prilejul acestui interviu Dulles face apologia discreditatei politici „de pe poziții de forță" și a șantajului atomic.

In această perioadă, cînd popoarele cer cu tot mai multă insistență să se realizeze slăbirea continuă a încordării internaționale, secretarul de stat al S.U.A. afirmă că este „o artă necesară" aceea de a se ajunge pînă în pragul războiului, fără a fi antrenat în el. „Dacă nu stăpînești această artă — a declarat Dulles — ești inevitabil atras în război. Dacă încerci să te sustragi, dacă tiie teamă să mergi pînă pe marginea prăpastiei, ești pierdut". Cu alte cuvinte Dulles consideră că lumea trebuie să fie menținută în pragul războiului, „pe marginea prăpastiei".

Popoarele nu pot fi de acord cu o astfel de părere. Ele știu bine că prin marea lor forță pot să împună, așa cum au impus în repetate rînduri, politicienilor înfierbîntați, să adopte o altă cale, calea destinderii în relațiile internaționale.

Secretarul de stat al S.U.A. declară că îi place să privească în prăpastie și că el și partenerii săi au ajuns pînă la marginea prăpastiei și au și privit în ea. Mai mult chiar, ei au „întreprins acțiuni hotărîte". Dacă ar fi să-l credem pe Dulles, ar trebui să admitem că S.U.A. au fost în trei rînduri, în ultima vreme, „pe marginea prăpastiei", „în pragul războiului" și anume în Coreea, Indochina și Taivan și de fiecare dată au evitat războiul datorită acțiunilor de „stăvilire".

Dl. Dulles nu poate fi însă crezut. Și aceasta nu numai pentru că prea de multe ori a dovedit că nu poate avea nimeni încredere în vorbele lui ci, mai ales pentru că faptele la care s-a referit dl. Dulles sînt incontestabile și oricum le-ar interpreta secretarul de stat al S.U.A. ele nu pot dovedi decît contrariul celor spuse de el.

Comentînd interviul lui Dulles, un ziar francez s-a exprimat, pe bună dreptate că secretarul de stat al S.U.A. a denaturat „prea din cale-afară" faptele, iar ziarul englez „Manchester Guardian" și-a exprimat „bănuiala" că pe Dulles l-a înșelat memoria și că exprime în mod neiust evenimentele.

După cum se știe nici în Coreea, nici în Indonezia sau Taivan nu se poate spune că S.U.A. ar fi evitat războiul datorită acțiunilor de „stăvilire". Popoarele își aduc bine aminte de mersul evenimentelor. Oamenii cinstiți n-au uitat că focarele de război din Extremul Orient n-ar fi existat și nu s-ar fi menținut dacă cercurile agresive americane nu s-ar fi dedat la tot felul de uneltiri, dacă n-ar fi existat politica lor de amestec în treburile interne ale unor state suverane. Cît privește stingerea focarelor respective este bine cunoscut faptul că aceasta s-a petrecut nu datorită „politicii ferme" a S.U.A., cum pretinde Dulles, ci presiunii puternice a popoarelor care au condamnat politica aventuristă promovată în această regiune de imperialiștii americani și au obligat cercurile agresive americane să bată în retragere.

Pe bună dreptate afirmă ziarul „New York World Telegram and Sun" că „Dulles caută să scrie din nou istoria", încercînd „să prezinte înfrîngeri diplomatice drept victorii". Politica „de pe poziții de forță", este discreditată și nici o încercare a secretarului de stat al S.U.A. nu va putea s-o reabilitezeze.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un corespondent voluntar din raionul Focșani a trimis redacției o scrisoare prin care ne arată că președintele sfatului popular din comuna Jariștea nu respecta Hotărîrea partidului și guvernului din 16 august 1951 cu privire la cadrele didactice și cere pedagogilor să îndeplinească sarcini străine de îndatoririle lor didactice și obștești.

Comitetul executiv al sfatului popular regional ne-a răspuns că cele sezisate sînt juste și că s-au luat măsuri pentru înlăturarea acestor lipsuri.

Bibliografie

A apărut revista NATURA, organ al Societății de științe naturale și geografie din R.P.R., nr. 6/1955.

B. Schnapp: **Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa" din București în anii 1951—1955 ai puterii populare.**
C. Herbst: **Al II-lea Congres al Societății de geografie din U.R.S.S.**
I. Șandru: **Congresul de geografie de la Budapesta din anul 1954.**
I. Susan: **Resursele petrolifere din țările coloniale și semicoloniale — una din cauzele contradicțiilor dintre țările imperialiste.**
V. Cucu: **Republica Populară Federativă Iugoslavia.**
P. Coteț: **Carstul și problemele practice.**
I. Tarnavschi: **Înmulțirea vegetativă prin butași a stufului italian (Arundo-Donax L.) în vederea plantării lui în delta Dunării.**
E. Sănduleac: **Un pom nou pe meleagurile noastre (Hurmaua).**
Al. Alexandri: **Intoxicații și vătămări produse la plante de substanțe chimice.**
Gh. Bănică: **Sporirea procentului de natalitate la taurine.**
E. Negruțu: **Creșterea animalelor de blană.**
Ch. Darwin: **Originea speciilor. (Capitolul al IV-lea — „Selecția naturală sau supraviețuirea celor mai apți").**
V. Crăifăleanu: **Chemosinteza și importanța ei în natură.**
B. Vulcu: **Dictarea geografică.**
Gv. Ilieș: **Cîteva aparate folosite în predarea geografiei.**
V. Petruș: **Cercul școlar al tinerilor apicultori.**
N. Constantinescu: **Îndrumări pentru cultura lămîiului în casă.**
I. Petrașcu: **Despre întreținerea desenului schematic la lecțiile de științe naturale.**
A. Ghelberg: **Influența fitoncidelor din ceapă și usturoi.**
Note și recenzii.

NOTE DE DRUM (III)

Prin Bulgaria Populară

Toamna a venit în anul 1955 mai tîrziu decît de obicei și, parcă pentru a recîștiga timpul pierdut, vînturile și ploile s-au ținut lanț în ultima lună a acestui anotimp. Pe o astfel de vreme am plecat într-o zi de noiembrie din Plevna către comuna Rupți. Drumul este întins și mărginit de ambele părți cu arbori. Deși mașina trece în goană, putem admira totuși satele frumoase pe care le străbatem și tarlalele mari ale gospodăriilor agricole colective. Recolta a fost culeasă și acum se odihnește în hambare. Cu toate acestea, lipsa haturilor, tarlalele întinse într-o parte și alta a șoselei arată că pe aceste locuri pămîntul este muncit în comun. In principalele districte producătoare de cereale — Russe, Plevna, Stalin, Vraciansk etc. — procesul cooperativizării depline a agriculturii a fost aproape definitiv încheiat încă în anii primului plan cincinal, care a fost îndeplinit în liniile generale în numai 4 ani (1949—1952).

In comuna Rupți ajungem după amiază. Multe lucruri interesante sînt de văzut în această comună. Mai întîi aș vrea să vizitezi gospodăria agricolă colectivă „1 Mai", gospodărie fruntașă, admirabil organizată și condusă. In comună sînt 360 de familii de țărani muncitori și niciuna n-a rămas în afara gospodăriei colective. Umăr la umăr, cu sprijinul frățesc al clasei muncitoare, țăranii colectiviști din această comună, asemenea celor din întreaga Bulgarie, își făuresc o viață nouă. Casele lor frumoase, bine îngrijite, hambarele pline, privirile lor senine arată acest lucru. Ai vrea de asemenea să vizitezi cooperativa, căminul cultural etc. Întrucît totul, absolut totul vorbește de viața fericită a poporului în Bulgaria Populară.

Ceea ce a făcut însă ca numele acestei comune să fie cunoscut în întreaga țară este școala, minunata școală de 7 ani care poartă cu mîndrie numele lui Hristo Botev. Aproape că nu este localitate pe care am vizitat-o în care să nu fi auzit cîte ceva despre această școală. Cele mai multe lucruri și, bineînțeles, mai exacte și mai interesante le-am aflat însă cu prilejul vizitării acestei școli.

— Școala este mîndria noastră — ne-a spus unul din locuitorii comunei. — „De aici a pornit inițiativa" — a complectat îndată al doilea.

Despre ce inițiativă e vorba încă nu știm. Dar că într-adevăr oamenii aceștia au cu ce se mîndri, începea deja să ne fie clar.

Încă înainte de a intra în interiorul școlii îți dai seama că aci lucrează oameni cu o deosebită dragoste pentru copii, adevărați maeștri ai muncii pedagogice. Am stat de vorbă cu toți pedagogii școlii. Sînt numai 8 la număr, dar acești 8 oameni alcătuiesc un colectiv model, în care cadrele tinere și cele vîrstnice lucrează umăr la umăr.

Directorul școlii, învățătorul emerit Vasil Hristov este un adevărat entuziast. Modestia lui, siguranța în acțiuni, dîrzenia și perseverența lui sînt calități care s-au imprimat adînc asupra întregului colectiv.

Vasil Hristov lucrează la această școală din anul 1921, fără întrerupere, iar din anul 1930 este directorul ei. Numele lui este indisolubil legat de întreaga dezvoltare a școlii și a întregii comune în perioada de cînd funcționează ca învățător.

— „Învățătorul nostru" așa îți vorbesc oamenii despre directorul școlii. In anii grei ai regimului burghezo-moșieresc, el le-a fost un bun sfătuitor. Dintre locuitorii comunei 800 i-au fost elevi. După 9 septembrie 1944, el i-a îndrumat pe țăranii muncitori să-și unească pămîntul și să-l muncească în comun cu mijloacele moderne pe care statul democrat-popular le-a pus la îndemîna țărănimii muncitoare.

Localul școlii din comuna Rupți, prin însăși construcția lui, nu are nimic deosebit față de multe alte clădiri școlare. Nu este nici cel puțin un local nou. O parte a construcției a fost dată în folosință în 1914, iar alta abia cu 15 ani mai tîrziu. Nici mobilierul nu este mai tînăr, parte fiind procurat în 1924, parte în 1933.

Multe eforturi a depus populația comunei în acea vreme pentru a-și vedea școala terminată și înzestrată cu mobilierul necesar.

Vasil Hristov a cunoscut bine aceste eforturi și așa i-a încolțit în minte un gînd.

— Acesta este rodul muncii noastre, al trudei noastre. Trebuie să păstrăm, să-l îngrijim și să-l apărăm pentru ca el să trăiască mult timp, să poată fi de folos copiilor noștri.

Așa cum era și firesc, toți învățătorii au înțeles cît dreptate avea colegul lor. Au înțeles aceasta și părinții copiilor. Iată din 1930 s-a alcătuit un comitet de părinți care a sprijinit activ munca directorului și a celorlalți pedagogi. A devenit astfel o tradiție a școlii ca bunurile ei să fie ocrotite și păstrate.

In anii puterii populare cînd poporul bulgar construiește socialismul această tradiție a căpătat o semnificație deosebită.

Aci, în școala de 7 ani „Hristo Botev" apare cu cea mai mare claritate preocuparea învățătorimii din Bulgaria Populară de a crește tînăra generație pentru viață, pentru activitatea în producție. Încă din clasa I-a lecțiile sînt strîns legate de viață. Elevii primesc cunoștințe temeinice, își însușesc marile valori culturale pe care le-a acumulat omenirea și învață să folosească în practică aceste cunoștințe. Școala dispune de un bogat material didactic precum și de un atelier propriu de tîmplărie.

— Priviți aceste lozinci — ne-a spus deodată entuziasmat însoțitorul nostru, trecînd prin unul din coridoarele școlii. L-am rugat să ni le traducă și ne-am dat seama că avea tot dreptul să se entuziasmeze. Erau multe și fiecare reprezenta un sfat, un îndemn pentru copii, pe înțelesul lor. Ne-a atras atenția una care vorbea parcă despre tot ceea ce caracterizează viața acestei școli „Cel mai bun ajutor în muncă este ordinea. Dezordinea ne fură timpul".

— Ne sînt de mare ajutor aceste lozinci — ne-a spus directorul școlii. Ele sînt înțelese și aplicate în viață de toți copiii.

Tot ce am văzut în școală confirmă în chipul cel mai limpede cele spuse de acest minunat om. In fiecare sală de clasă sînt flori, multe flori. De altfel, am văzut în Bulgaria atîtea flori, încît ne-am dat seama cît de mult le iubește acest popor harnic și talentat. Aci, în școală, cei care îngrijesc florile sînt copiii. Tot ei îngrijesc și frumoșii lămîi care ocupă în fiecare clasă locul cel mai luminos. Este o adevărată întrecere între elevi în ceea ce privește înfrumusețarea și îngrijirea sălilor de clasă. Mobilierul, deși are o vîrstă destul de înaintată, pare a fi adus în școală chiar în ziua respectivă. Nici o zgîrietură, nici un semn nu găsești pe vreo bancă, tablă, catedră etc. Totul este de admirat. Școala strălucește de curățenie deși nu i s-a făcut niciodată vreo reparație capitală. Exteriorul n-a fost zugrăvit din anul 1929, cabinetul directorului de 15 ani, iar sălile de clasă sînt văruite doar la 3—4 ani odată.

I-am rugat pe director și pe tovarășii săi de muncă să ne spună care sînt, după părerea lor, cauzele succesului pe care l-au obținut.

— Răspunsul e simplu — ne-a spus cu modestie tovarășul Hristov. Noi educatorii formăm un colectiv închegat și aplicăm un sistem de măsuri comun. Elevii noștri îngrijesc bunurile școlii ca pe propriile lor bunuri. Ei înșiși confecționează ștergătoare din foi de porumb, cînepă, lemn etc., ei înfrumusețează și sfințenie bunul obștesc „așa cum au învățat încă pe băncile școlii".

Dacă pînă la eliberarea țării de sub jugul fascist experiența acestei școli a rămas ca o realizare locală, în anii puterii populare ea a fost larg popularizată și răspîndită.

— De aici, din școala noastră a pornit inițiativa cu privire la educarea elevilor în spiritul păstrării și apărării bunului obștesc — ne-a spus unul din învățători.

Ministerul Învățămîntului Public și C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt au organizat în Capitala țării o consfătuire pe țară la care s-a dezbătut sub toate aspectele experiența școlii din comuna Rupți. Participanții au salutat-o cu entuziasm și au hotărît aplicarea ei în toate școlile țării.

Am străbătut minunata Bulgarie Populară de la un capăt la celălalt și am văzut că „inițiativa de la Rupți" se extinde în toate colțurile țării. Am notat în carnetul meu de însemnări și am subliniat cu multă bucurie UN NOU SUCCES. Un succes al poporului frate bulgar, un succes al unui popor care pășește mereu înainte pe drumul luminos al socialismului.

I. DRAGU

Copiii bulgari se bucură de grija părintească a Partidului Comunist și a Guvernului R.P. Bulgaria. In clișeu: Tovarășul Vilco Cervencov în mijlocul copiilor la Palatul pionierilor din Sofia.

SATIRA și UMORUL

O poveste cu lemne

de S. Rudeanu și I. Avian

Povestea noastră s-a întîmplat în comuna Girleni, raionul Buhuși. Vă sfătuim, dragi cititori, să vă înarmați cu răbdare, întrucît e o poveste cam lungă. Să nu vă închipuiți cumva că ține zece, douăzeci sau treizeci de pagini. Ar fi bine. Din păcate, ține mai mult. Ține luni de zile. E vorba despre o cantitate de lemne pe care cadrele didactice din comuna de mai sus le-au solicitat, pe rînd, „Combustibilului" și Ocolului Silvic. De la aceste două foruri au primit cîteva vagoane de... promisiuni, care n-au reușit totuși să le țină de cald. S-au adresat atunci sfatului popular din comună, dar și acesta a rămas rece la rugămințile lor. Președintele sfatului, om milos, i-a mîngîiat cu următoarele cuvinte:

— Nu-i nimic, frații lor. Mai așteptați, că n-o fi foc.

Și, într-adevăr, a avut dreptate. N-a fost foc, pentru că n-au fost lemne. Ce s-au gîndit cadrele didactice? Să se întoarcă la Ocolul Silvic, poate că de data asta vor avea mai mult noroc. Au ridicat problema în ședințe, au ridicat problema în adresele pe care le-au expediat, un singur lucru n-au izbutit să ridice: lemnele.

Au pornit atunci spre secția de învățămînt a raionului și și-au povestit necazul. Tovarășii de acolo i-au primit cu multă căldură, fapt care i-a bucurat, pentru că era singura căldură pe care o căpătaseră de o bucată de vreme încoace. De la secția de învățămînt au plecat mai departe și s-au adresat tovarășului președinte al comitetului raional sindical al muncitorilor din învățămînt Buhuși. Vă închipuiți bucuria lor cînd au aflat că pe acest tovarăș președinte îl cheamă Pădure! Ce și-au zis? dacă nici la Pădure n-o să găsim lemne, unde o să mai găsim? Din păcate, au plecat de la tovarășul Pădure cu un ciot de promisiuni.

Tot în căutare de lemne, au ajuns pînă la tovarășul Țincu, președinte al sfatului popular raional. Tovarășul Țincu n-a rămas cu mîinile în sîn. A scos cu o mînă un carnet, cu cealaltă un creion și-a notat ceva și a adăugat:

— Fiți fără grijă!...

Așa că au plecat și de acolo nu numai fără grijă, dar și fără lemne. S-au mai adresat ei și altor foruri și, ce i drept, nu le mai era atît de frig, pentru că se încălziseră de atîta alergătură.

In cele din urmă, după luni de zile, au sosit și mult așteptatele lemne. Trebuie să mai spunem însă că a sosit o asemenea cantitate de lemne, de parcă învățătorii noștri ar fi cerut numai un model din fiecare esență. Și fiindcă veni vorba de esență: nu știm bine din ce fel de esență or fi lemnele primite, moale sau tare, dar în orice caz cei din pricina cărora s-a petrecut povestea asta sînt niște birocrați de esență tare...

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.